Folia Magazine

weekblad voor HvA en UvA foliaweb.nl nr.03 10/09/2014

De VU als **protestbolwerk**

Lekker uithuilen bij **Your Lab**

Jong en vers: **HvA-eerstejaars**

Sander Wirken

Jurist en filmmaker met oog voor onrecht

(advertentie)

Hogeschool van Amsterdam
Maatschappij en Recht

FLOOR Folia

maandag 22 september 16.30-18.00 uur

HET GROTE MBO-HBO GESPREK

DOORSTROMEN VOOR DOORZETTERS

Wel of geen selectie aan de poort, welke doorstroomtrajecten zijn er en wat zijn de succesfactoren: de stap van mbo naar hbo is vaak in het nieuws. Op maandag 22 september is de doorstroom van mbo naar hbo onderwerp van debat tijdens het 'Grote mbo-hbo Gesprek' bij FLOOR, het debatcentrum van de Hogeschool van Amsterdam. Verschillende deskundigen gaan met elkaar en het publiek in gesprek over de actuele onderwerpen die spelen bij deze doorstroom.

MET:
- **Thom de Graaf** (voorzitter Vereniging Hogescholen)
- **Jan van Zijl** (voorzitter MBO raad)
- **Huib de Jong** (rector HvA)
- **Tanja Jadnanansing** (lid Tweede Kamer)

PROGRAMMABIJDRAGEN VAN:
- **Marcelle Peeters** (programmamanager van het nieuw op te zetten HvA lectoraat over doorstroom mbo-hbo)
- **Anja Vink** (onderwijs- en onderzoeksjournalist)
- **Bart Ongering** (beter bekend als Meester Bart; docent, schrijver en ervaringsdeskundige)

De gespreksleiding is in handen van **Jean Tillie** (domeinvoorzitter Maatschappij en Recht bij de HvA) en **Jim Jansen** (hoofd-redacteur Folia).

Het Grote mbo-hbo Gesprek wordt georganiseerd door het domein Maatschappij en Recht, Folia en FLOOR.

Maandag 22 september 2014, 16:30-18:00 uur
FLOOR (debat- en activiteitencentrum van de HvA), Kohnstammhuis, Wibautstraat 2-4, Amsterdam

Voor informatie en aanmelden **www.floor.hva.nl**

CREATING TOMORROW

inhoud #03

Interview Sander Wirken 6

Het was een gevaarlijk project, het volgen van aanklager Claudia Paz y Paz voor zijn film *Burden of Peace.* Maar getwijfeld heeft hij nooit. ‘Paz y Paz is een heldin.’

Reportage Tranen in de kring 14

Honderden studenten volgden al het vierdaagse coachingstraject van Your Lab. Op zoek naar het geheim van deze hippe zelfverbeteringscursus.

Portret Nieuwe lichting 22

Maak kennis met de drie eerstejaars van de HvA die Folia dit jaar volgt, met de camera en in het magazine.

Analyse VU-protesten 32

De reputatie van de UvA als bolwerk van activistische studenten is ingehaald door de realiteit: tegenwoordig is het vooral de VU-student die zich roert.

en verder

de week/tweet/het moment/navraag 4-5 lunchen met… 10 passie 13
op de tong 17 opinie 18-19 Asis Aynan 19 objectief 20-21
Jan Rath onderzoekt koffiebars 26-27 toehoorders 28
promoties/hora est/Emma Curvers 29 Folia maakt kennis 30-31
prikbord 34-35 wasdom 36-37 stage 37 overigens 38 wat doe je nu? 39

redactioneel

Spinhuis

Behalve dat faculteiten en het College van Bestuur van de UvA en VU steeds intensiever samenwerken, weten ook studenten van deze twee universiteiten elkaar steeds gemakkelijker te vinden. In maart werd het gebouw van de Faculteit Aard- en Levenswetenschappen aan de De Boelelaan bezet en behalve VU-studenten deden ook hun UvA-collega’s mee aan het protest. Sinds zondagavond is de common room van het Spinhuis aan de Oudezijds Achterburgwal gekraakt en ook hier zijn studenten van beide universiteiten elkaar te hulp geschoten. Het doel van de kraakactie is overigens nobel. De common room is sinds mensenheugenis een autonome plek voor studenten en medewerkers waar tal van activiteiten – lezingen, filmavonden, borrels – werden georganiseerd. Ook kon je er goed en betaalbaar eten, omdat de huiscateraar van de UvA in de common room niet welkom was. Een plek kortom die door generaties studenten werd gekoesterd. Het Spinhuis is inmiddels gesloten en met de verhuizing naar het Roeterseiland lijkt er daar geen plek te zijn voor een common room. Een historische vergissing van het CvB die dan ook onmiddellijk moet worden teruggedraaid.

Jim Jansen, hoofdredacteur *Folia Magazine,* jim@folia.nl, @jimfjansen (Twitter)

de week

Hooggeleerde gezelligheid

Weet u eigenlijk nog precies wie er bij uw naakte selfies kan? Wij zijn de draad inmiddels een beetje kwijt. Als ze niet al door Apple of de NSA zijn geopenbaard, dan helpt de HvA wel een handje. Deze week ontdekte een informaticastudent op het intranet van de hogeschool een gigantisch lek. Met een paar drukken op de knop kon hij foto's en gegevens van al zijn medestudenten inzien. De hogeschool haastte zich te verontschuldigen en een snelle oplossing te beloven. Maar eigenlijk zien wij het probleem niet zo. Als je zo hamert op het zijn van één hogeschoolgemeenschap, dan is transparantie toch juist hartstikke goed?
Eigenlijk is het nog behoorlijk omslachtig, wat voor toeren je moet uithalen om wat meer over je studiebroeders en –zusters te weten te komen. Met alle nieuwe communicatiemiddelen moet dat toch eenvoudiger kunnen. Wij stellen voor studieresultaten, persoonsgegevens en foto's voortaan in één gezamenlijke HvA-groepswhatsapp te gooien. Wie kijkt er nou ooit op intranet? De gemiddelde student zit tachtig procent van de lestijd toch al te appen. Een constante confrontatie met zijn eigen resultaten en die van de buurman: dat zorgt pas echt voor een beetje excellentiestreven in de collegebanken.
Aan de UvA stellen activistische studenten ondertussen prioriteiten. Wat er tegenwoordig met hand en tand verdedigd moet worden is het gezelligheidsgehalte. Sinds de verhuizing naar de nieuwe campus aan de Roetersstraat kun je namelijk geen eigen borrels organiseren. En dus besloot een handvol studenten dan maar weer de vertrouwde stek te kraken: het Spinhuis. Eigenlijk is dat toch prachtig. Dat je als eenentwintigjarige al zulke heimwee kunt voelen dat je als een verloren poesje terugkeert naar het oude nest. Wij zijn het echter met de UvA eens dat je gezelligheid beter kun uitbesteden aan mensen die er verstand van hebben. Cateringbedrijf Eurest bijvoorbeeld, dat heeft ervoor doorgeleerd. Hun geslaagde fuiven kun je uittekenen met snackworteltjes, selderijstengels en met een satéprikker bijeengehouden wrapjes. Borrels, die kun je maar het beste aan hen overlaten. Een common room is er op de Roeterseilandcampus misschien nog niet. Maar mee met de vaart der volkeren gaat men er wel. Het instituut bibliotheek is na pakweg 2300 jaar immers toch een tikje verouderd. Tegenwoordig noemen wij dat een 'Library Learning Centre'. Dat je in een 'library' af en toe ook wat kunt opsteken, dat mag best benadrukt worden. In deze lijn schijnt de afdeling innovatie trouwens ook bezig te zijn met een paar andere upgrades. De ruimte voor Consuming en Digesting wordt al bijna geopend. Onderzoek? Dat gebeurt tegenwoordig binnen de afdeling Reading, Reflecting and Processing. En kende u het begrip Shut up and Listen reeds? Binnenkort is het de nieuwe naam voor uw hoorcollege. ■ Clara van de Wiel

Dat krijg je, als je werkelijk íedereen inzet om je corporate identiteit uit te dragen. Dan gaat ook iedereen zich daarmee bemoeien. En waar scherpslijper Ewald Engelen die identiteit als 'onafhankelijk denken' definieerde, denkt de straat daar toch heel anders over.

5 september 2014

tweet van de week

Lisa Langenkamp
@lisalangenkamp

Docent noemt 20 teksten een 'small number of resources' #UvA #hoorcollege. Dit heb ik in een jaar #HvA nog niet eens gehad.

het moment

Filosofiestudent Joris van Wouden staat voor het gekraakte Spinhuis. Zondagmiddag bezette een vijftiental studenten het voormalige gebouw van de faculteit der Maatschappij en Gedragswetenschappen van de UvA. De studenten protesteren met de kraak tegen het opheffen van de zogenaamde common room, waar studenten activiteiten konden organiseren. De nieuwe common room die op de Roeterseilandcampus zal komen, wordt volgens hen 'strak gereguleerd' en lang niet zo gezellig. ||| tekst Clara van de Wiel / foto Daniel Rommens

navraag Young Fokker

HvA-docent fysiotherapie Young Fokker zwom zaterdag 6 september met mededocenten Pauline de Bakker, Mathijs Pasmans en Eva van Straaten twee kilometer door de grachten tijdens de Amsterdam City Swim, om geld in te zamelen voor onderzoek naar de spierziekte ALS.

Was het water koud?
'Ik had een wetsuit aan, dus ik had daar sowieso geen last van, maar met 19 graden scheen het water een goede temperatuur te hebben. Bovendien was het volgens de organisatie schoner dan ooit. Het was wel even wennen dat het water donker is, in tegenstelling tot in een zwembad.'

Heb je gewonnen van je collega's?
'Nee, ik moest Mathijs voor me dulden, maar het was absoluut een leuke ervaring. Dit jaar deden we voor het eerst als team mee met de opleiding fysiotherapie, en ik vind dat we het alle vier super hebben gedaan. De vele mensen op en om het water zorgden bovendien voor een geweldige entourage.'

Waarom hebben jullie meegedaan?
'Vorig jaar is ALS gediagnosticeerd bij onze HvA-collega Rob Haacke en in juni is hij helaas daaraan overleden. Dat was voor ons aanleiding om mee te doen aan de City Swim. Daarnaast kennen we allemaal iemand uit onze eigen omgeving die lijdt aan ALS, in mijn geval mijn tante. We hebben tot nu toe met zijn vieren ruim 2500 euro opgehaald. Ook de komende weken kan er nog via de site van Amsterdam City Swim gedoneerd worden, dus hopelijk komt er nog wat bij.'

Ben je ook al uitgedaagd voor de Icebucket Challenge?
'Nee, maar ik heb al veel grappige filmpjes van collega's zien langskomen. Dat ik niet ben uitgedaagd, komt waarschijnlijk doordat ik als City Swim-deelnemer en donateur al bekend was met ALS. De Icebucket Challenge campagne is vooral bedoeld om mensen meer bewust te maken van deze spierziekte.' ||| Yannick Fritschy

Rechtenpromovendus met een camera

Al tijdens zijn studietijd raakte promovendus Sander Wirken gespecialiseerd in Guatemala. Toen zich de mogelijkheid voordeed om de controversiële openbaar aanklager Claudia Paz y Paz te volgen voor een documentaire, twijfelde hij dan ook geen seconde. ‘Ze zei: het past bij mijn visie om transparant te zijn.’ tekst Clara van de Wiel / foto Bram Belloni

Ik moet een nieuwe telefoon, dacht Sander Wirken. Zijn oude toestel begon rare kuren te vertonen. Verstoorde gesprekken. Drie gemiste oproepen, terwijl hij niets had horen overgaan. Een teken dat hij werd afgeluisterd, wist zijn huisgenoot in Guatemala. ‘Ja hoor, dacht ik. Jullie denken veel te veel in complottheorieën. Maar toen lieten ze me het zien. Als ze me belden en oplegden ging-ie daarna nog drie keer over, omdat de lijn werd opengehouden. Shit hé, dacht ik, het is echt zo!’
Er was een reden dat de Nederlandse Wirken (28) interessant was om af te luisteren. Bijna drie jaar volgde de rechtenpromovendus met een camera Claudia Paz y Paz, hoofd van het Openbaar Ministerie in Guatemala. En reisde hij met enige regelmaat heen en weer tussen het Midden-Amerikaanse land en de Oudemanhuispoort in Amsterdam. Dit najaar komt de documentaire *Burden of Peace* uit.
‘Het is een beetje uit de hand gelopen,’ geeft Wirken toe. Guatemala had altijd al zijn interesse. Tijdens zijn studie deed hij er vrijwilligerswerk en was hij medeoprichter van stichting Niños de Guatemala, een organisatie die scholen bouwt. Voor zijn scriptie over berechting van oorlogsmisdaden uit de Guatemalteekse burgeroorlog won hij in 2011 de UvA scriptieprijs. Datzelfde jaar moest hij voor zijn tweede master in Parijs een halfjaar stage lopen. Toen jeugdvriend en filmmaker Joey Boink dat hoorde, belde die hem direct op. *Wirken:* ‘Hij zei: wil je niet samen een film maken? Is goed, dacht ik meteen. En omdat ik net mijn scriptie over Guatemala af had, lag waar we wilden gaan filmen ook voor de hand.’

> *‘We wisten meteen dat het een prachtig verhaal kon worden’*

Precies op dat moment gebeurde er ook in Guatemala iets bijzonders. In het door misdaad en geweld geteisterde land werd Claudia Paz y Paz, een van de belangrijkste mensenrechtenactivisten, benoemd tot hoofd van het Openbaar Ministerie. Volslagen onverwacht, en voor Wirken en Boink een buitenkans. ‘We wisten meteen: dit kan een prachtig verhaal worden. Zo’n bijzondere vrouw op zo’n belangrijke positie. Wat kan ze bereiken? Kan ze

Sander Wirken

17-11-1985 Geboren in Amsterdam
2006 Medeoprichter stichting Niños de Guatemala
2007 Bachelor rechtsgeleerdheid, UvA
2007 Bachelor politicologie
2011 Master International Public Law, UvA
2011 Winnaar UvA-scriptieprijs
2012 Master International Security, Sciences Po Parijs
2012 - heden Promotieonderzoek, UvA

echt iets veranderen? Dus toen hebben we haar gemaild. We willen een film over je maken: wat denk je ervan?' Zo geschiedde. En ondanks haar niet geringe opgave, stond de openbaar aanklaagster meteen open voor het plan. 'Ze zei: het past bij mijn visie om transparant te zijn. In tegenstelling tot mijn voorgangers heb ik niks te verbergen.'

Haar voornaam valt regelmatig, als Wirken over zijn project praat. Claudia, die, in de drie jaar dat ze uiteindelijk openbaar aanklaagster was, een haast onmogelijke opdracht wist te volbrengen. Waar in 2010 nog slechts 2 procent van de moorden werd opgelost, verhoogde zij dat percentage in 2013 tot 30 procent. Ondertussen bracht ze ook voor het eerst in de wereldgeschiedenis een oud-president vanwege genocide voor een nationale rechter. Paz y Paz werd in de drie jaar dat ze haar voor de documentaire volgden een vriendin, vertelt Wirken. Onlangs zochten hij en Boink haar nog op tijdens haar vakantie in Spanje, dronken ze een biertje en keken ze samen voetbal.

Als je haar zo goed leert kennen, is het dan moeilijk als documentairemaker afstand te bewaren?

'Afstand is niet het woord. We wilden juist níét op afstand blijven, maar zo dicht mogelijk bij haar komen. Ik heb diepe bewondering voor haar. Ze heeft zo veel opgeofferd voor haar werk. Haar kind is opgegroeid tussen zwaarbewapende bodyguards. Ik denk niet dat we onkritisch zijn geweest. Maar ze is wel echt een heldin.'

CICIG

O gelukkig Guatemala, gaat het volkslied. Maar de geschiedenis van het land in Midden-Amerika wordt vooral gekenmerkt door geweld en ellende. Vanaf de jaren zestig woedde er in het land een burgeroorlog tussen de militaire dictatuur en communistische guerrillastrijders. Vooral de oorspronkelijke Maya-bevolking werd door de staat beschuldigd van het leiden van de verzetsbewegingen. In de jaren tachtig leidde dit tot een moordcampagne, waarbij in zestien maanden 75.000 Maya's werden uitgemoord. In 1996 kwam er een vredesakkoord, waarna het geweld zich verplaatste naar straatbendes en drugskartels en er inmiddels jaarlijks meer doden vallen dan tijdens de burgeroorlog. Om het geweld en de straffeloosheid in het land te stoppen, werd in 2007 door de VN de Internationale Commissie Tegen Straffeloosheid in Guatemala (CICIG) in het leven geroepen: een juridische commissie met een internationaal mandaat.

Boven: openbaar aanklager Claudia Paz y Paz staat de pers te woord, onder: plaats delict in Guatemala City

Was het voor haar lastig om steeds twee filmers om zich heen te hebben?

'Soms wel. Wij waren er zo veel mogelijk en hingen rond in haar kantoor, wachtend tot er iets zou gebeuren. En soms speelden er dan dingen en zei ze: nu even niet jongens, want dit is lastig. En dan zeiden wij: nu even wel, want dit is lastig! We willen dat juist filmen. Begrijp dat dan! Tijdens het genocideproces werd er crisisoverleg op het hoogste niveau gevoerd. Dat vond zij te belangrijk en gevoelig. Maar wij waren net speciaal voor dat proces halsoverkop naar Guatemala gevlogen. Dat botste. Uiteindelijk hebben we die meeting toen niet gefilmd. Maar we hebben het uitgepraat. En uiteindelijk begrepen we elkaars positie wel.'

Waren er voor jullie ook gevaarlijke situaties?

'Ik heb nooit echt het gevoel gehad bedreigd te worden. Je bent blond en westers, dat verschaft je een zekere bescherming. Een keer waren we mee met het hoofd van de georganiseerde misdaadbestrijding bij een grote arrestatieoperatie. We hadden hem een zendmicrofoontje gegeven en Joey hoorde hem zeggen: heeft er iemand nog twee kogelvrijevesten voor de blonde filmers? Nee, ze zijn op, was het antwoord. Oké, zei onze man toen weer, laat maar dan. Dan denk je wel even: o jee. Dat is spannend. Maar ik heb nooit schietpartijen meegemaakt.'
De filmstage van Wirken zou aanvankelijk een halfjaar duren. Maar in tegenstelling tot wat men verwachtte, mocht Paz y Paz toen er na een halfjaar een nieuwe president kwam, toch aan-

'We wilden juist níét op afstand blijven'

blijven als aanklaagster. *Wirken:* 'Dat was echt een verrassing. Shit, dachten we, we dachten dat we klaar waren! Maar al snel besloten we door te gaan met filmen tot het eind van haar termijn, in het najaar van 2014.' Begin dit jaar kwam opnieuw een verrassing, toen Paz y Paz' termijn plotseling toch vroegtijdig beëindigd werd en ze in mei het land moest ontvluchten. Halsoverkop rondden Wirken en Boink deze zomer hun documentaire af. Via crowdfunding haalden ze daarvoor in minder dan veertig dagen 30.000 euro op.
In 2012 begon Wirken naast de documentaire op de UvA ook aan een promotietraject. De twee projecten hangen voor hem nauw samen, vertelt hij. 'Na mijn studie dacht ik: ik weet genoeg. Ik ga gewoon de praktijk in. Maar tijdens het filmen kwam ik erachter dat ik bepaalde dingen niet goed had begrepen. Ik dacht bijvoorbeeld dat CICIG [zie kader, red.] de zaak over de genocide moest openen, maar uiteindelijk heeft Claudia dat gedaan.' In zijn

Claudia Paz y Paz

In 2010 stelde Claudia Paz y Paz, een bekende mensenrechtenactiviste, zich verkiesbaar als officier van justitie. Onder druk van CICIG werd zij ook daadwerkelijk benoemd. Een levensgevaarlijke taak, in een land waar criminelen de werkelijke macht in handen hebben. In 2012 bracht ze bovendien de oud-president die verantwoordelijk was voor de genocide in de jaren tachtig voor de rechter. Verzet vanuit de elite, die zelf bij de moordpartijen betrokken was geweest, bracht haar positie steeds verder in gevaar. Dit voorjaar werd haar termijn plotseling vroegtijdig beëindigd en moest Paz y Paz het land ontvluchten. Haar verblijfplaats is op dit moment geheim. Wel zal ze naar alle waarschijnlijkheid in Amerika aan een universiteit les gaan geven.

Boven: oud-dictator Ríos Montt, onder: Joey Boink (l) en Sander Wirken

proefschrift vergelijkt hij nu het verband tussen burgeroorlog en georganiseerde misdaad in Guatemala, Colombia en Kosovo en welke juridische aanpak daarvoor het effectiefst is. Het was behoorlijk schakelen, de afgelopen twee jaar. Het ene moment midden in de nacht in de bossen van Guatemala, een week later tussen de boeken op je kantoor in de Oudemanhuispoort.

Hoe kun je het meeste verschil maken: daar een documentaire maken of hier de theorie uitzoeken?

'Het versterkt elkaar. Juist omdat ik hier zit, kan ik afstand nemen. Als ik me daar op een zaak stort, mis ik die analytische verdieping. En door mijn onderzoek weet ik welke unieke aspecten van de Guatemalteekse situatie we moeten benadrukken in de film. Maar door die film heb ik het OM van heel dichtbij gezien. Als onderzoeker had ik geen toegang tot al die belangrijke personen gekregen. Dat was zonder die camera nooit van z'n leven gelukt.'

Wat hoop je dat de film teweeg gaat brengen?

'In Latijns-Amerika is er veel cynisme over hoe de staat functioneert. Daardoor denken veel jonge mensen: daar ga ik me niet in mengen, ik ga gewoon bij een privaat kantoor werken en zorgen voor de toekomst van mijn kinderen. Ik hoop dat ze de film bekijken en denken: wow, het kan

'Ik denk niet dat we onkritisch zijn geweest'

wél! Dat ze de film laten zien op universiteiten en scholen en het mensen inspireert om wel voor de overheid te gaan werken en dingen te verbeteren. En ten tweede wil ik in Guatemala laten zien wat Claudia heeft gedaan. Want er zijn door de elite veel leugens en propaganda over haar verspreid.'

Zijn mensen in Guatemala niet boos dat jullie al het geweld en de corruptie zo aan de wereld tonen?

'We tonen ook de hoop, en wat er wel kan. Maar inderdaad, er zitten een heleboel elementen in Guatemala niet op deze film te wachten. Maar Claudia was daarover altijd heel duidelijk: je moet niet iets niet doen omdat mensen dan boos worden. Als ze alleen de hedendaagse misdaad had aangepakt en geen oud-generaals had aangeklaagd voor de misdaden uit de tijd van de burgeroorlog, was ze misschien niet afgezet. Maar zij zei: ik ga niet het laten omdat ik daarmee mensen tegen me in het harnas jaag. En dat geldt ook voor het uitbrengen van de film. Dat mensen er niet blij mee zijn, is geen reden het te laten.'

12 september spreekt Sander Wirken over zijn documentaire op de Nacht van de Dictatuur in Den Haag.

lunchen met...

Mail checken bij een soepje of broodje

Deze week schuiven we aan bij Marc van den Assem, die als ICT'er graag overal in het AMC langsgaat. tekst en foto's Mina Etemad

Marc van den Assem (53)
Relatiemanager divisie algemene dienst ICT AMC
Nicolaes Tulphuis, 4 september 2014, 12.00-12.30 uur

Twee derde van zijn maaltijden nuttigt Marc van den Assem achter zijn bureau. 'Ik ben meestal vroeg op mijn werk, ongeveer om acht uur. Dan heb ik mijn brood mee en eet achter mijn bureau mijn ontbijt op.' Zo rond twaalf uur loopt hij naar de kantine beneden, soms vergezeld van zijn collega's. 'We halen een soepje of een broodje en eten het hier op.' Van den Assem kan het dan niet laten zijn e-mails te lezen of te beantwoorden. Hij kijkt niet op Facebook – dat heeft hij niet.
Koffie heeft hij binnen handbereik, uit zijn eigen koffiezetapparaatje. 'Op de afdeling staan wel automaten, maar de kwaliteit van die koffie vind ik niet geweldig.'
Charme en een vlotte babbel, vast kwaliteiten die je als relatiemanager kan gebruiken. Maar toch, wanneer Van den Assem uitlegt wat zijn baan precies inhoudt, is het enigszins lastig om goed bij de les te blijven. 'Een relatiemanager is vergelijkbaar met een accountmanager, maar die hebben een commerciële inslag. Ik werk voor het AMC en hoef niets te verkopen – het doel is niet om winst te maken. Wel kijk ik naar de kostprijs. Ik krijg veel vragen van verschillende afdelingen van het AMC over nieuwe produc-

ten en diensten op ICT-gebied. Dan probeer ik oplossingen voor hen te bedenken.' Hij zit dus niet hele dagen achter zijn bureau, maar gaat langs de afdelingen waar hij verantwoordelijk voor is, zoals de intensive care, operatiekamers en de geneeskundeopleiding. 'Het is erg leuk om bij verschillende mensen over de vloer te komen en een blik in hun wereld gegund te worden. Ik moet me in hun werk verdiepen om mijn werk goed te kunnen doen.'

De zorgwereld kent hij ook van binnenuit, aangezien Van den Assem vroeger als verpleegkundige en anesthesiemedewerker werkte. Vervolgens is hij in deeltijd informatica gaan studeren aan de Haagse Hogeschool. 'Ik was op zoek naar een andere uitdaging. In die tijd was de ICT heel erg in opkomst; qua werkgelegenheid was het een goede keuze.' Mist hij het zorg verlenen nu niet, het omgaan met patiënten? 'Ik heb nu veel contact met de zorgwereld en als ik er kom is het toch wel een spannende, dynamische wereld. Maar het is erg veranderd. Mijn bevoegdheid ben ik kwijt, dus als ik terug zou willen, zou ik de opleiding opnieuw moeten volgen. Gelukkig vind ik dit werk ook erg leuk.'

'Het AMC lijkt wel een museum voor moderne kunst'

Hoewel hij voor het AMC werkzaam is, bevinden hij en zijn collega's zich in het Nicolaes Tulphuis, het gebouw van het Domein Gezondheid van de HvA, dat zo'n honderd meter van het AMC vandaan ligt. 'Wegens ruimtegebrek zijn we vier jaar geleden hierheen verhuisd.' Er klinkt een zachte weemoed door in Van den Assems stem, alsof hij liever in dat imposante gebouw was gebleven. Een gebouw dat hem ook aanspreekt vanwege de kunst aan de muren. 'Het is bijna een museum voor moderne kunst. Er hangen allerlei foto's, schilderijen en tekeningen. Ze hebben daar echt een gigantische collectie en geven zelfs rondleidingen,' vertelt hij enthousiast. Hij wijst naar het schilderij naast zijn bureau: 'Dit komt uit de kunstuitleen van het AMC. Ik heb het uitgekozen, al was de keuze beperkt; alle mooie dingen waren al weg.'

Zijn voorkeur voor kunst gaat dan ook vooral uit naar oudere kunst, uit bijvoorbeeld de Renaissance of de Gouden Eeuw. Zelf is hij weinig creatief, zegt hij. 'Ik hou wel van fotografie, maar dat doe ik nu heel weinig. Met muziek ben ik wel vaker bezig; ik ben drummer in een bandje, speel veel gitaar en zing er ook bij. Maar die laatste twee doe ik gewoon thuis.'

(ingezonden mededeling)

ASVA
STUDENTENUNIE

GA
HARD
STUDEREN.

ASVA maakt zich hard voor jou. Geniet van je studententijd.

▶ ASVA.NL

passie

Sigaren

Voor sigarenliefhebber **EVA CLEVEN** (27, student media, informatie en communicatie) is het roken van een sigaar een moment van ontspanning.

‘Ik rook lang niet elke dag sigaren. Meestal rook ik ze op mijn werk, in de sigarenwinkel La Casa del Habano. We hebben hier heel veel Cubaanse sigaren en als ik aan het werk ben probeer ik vaak een sigaar uit die niet in het standaardassortiment zit. Ik zou alles wel willen proeven! Mijn favoriete sigaar is de Paises Bajos no. 1 van het merk El Rey Del Mundo. Die heb ik vorig jaar een keer gerookt en ik vond het lekker dat de smaak zich tijdens het roken bleef ontwikkelen; eerst was hij vrij licht, maar naarmate ik hem verder rookte kwamen er steeds meer smaken naar voren. Maar die sigaar ligt nu op de plank; net als wijn gaan sigaren beter smaken als er jaren overheen gaan. Ik ben heel benieuwd hoe deze later zal gaan smaken.
Ik ben een beetje in de sigaren gerold. Ik werkte eerst in een koffiewinkel en vervolgens opende de eigenaar deze winkel, waar ik al zo’n anderhalf jaar werk. Een van de redenen dat ik het zo leuk vind om hier te werken is met de gasten praten en hen adviseren. Vroeger dacht ik dat sigarenrokers oud, grijs en gesloten zijn, maar er komen de meest uiteenlopende mensen in de winkel. Bijvoorbeeld een treinconducteur, een banketbakker of een jongen van achttien met de grootste vintage sigarencollectie. Wanneer zij naar de winkel komen en hier een sigaar roken, is het voor hen een moment van ontspanning, van bezinning. Zo voelt het voor mij ook. Met mijn vrienden rook ik eigenlijk geen sigaren. Het duurt best lang voordat je een sigaar hebt opgerookt. Ik ga dan niet even een uur buiten staan terwijl de rest binnen zit.’ tekst Mina Etemad / foto Fred van Diem

Even geen nummer

Wat het precies is laat zich moeilijk omschrijven. Een beetje zweverig misschien. Bij ontwikkelingsprogramma Your Lab wordt alle opgekropte twintigers-stress er uitgehuild ‘Ik heb nog nooit zo veel energie in mijn lichaam gevoeld’. tekst Clara van de Wiel / foto’s Reitse van Mourik

‘Ik weet het niet,’ fluistert het meisje. Ze zit op een houten bureaustoel in het midden van de ruimte. Pakweg vijfentwintig paar ogen staren haar aan terwijl ze een traan wegveegt. Waar ben je eigenlijk bang voor, was de vraag. Bijna een halve minuut blijft het stil. Dan haalt het meisje diep adem. ‘Dat ik... Dat mensen erachter komen dat ik eigenlijk niks kan,’ hapert ze. Zachtjes knikt de man tegenover haar. Twintig handen schieten de lucht in als hij de vraagt stelt wie dat gevoel ook wel eens heeft.

Vragen worden er bij Your Lab constant gesteld. Wat heb je te verliezen? Wie denk je dat je moet zijn? Een antwoord hoeft er niet te komen. Net zomin als op de vraag wat dit vierdaagse programma precies is of wil zijn. Coaching, kun je het noemen. Loopbaanbegeleiding of groepstherapie. Gezamenlijk huilsessies, zegt een cynicus wellicht. Feit is in elk geval dat in twee jaar al honderden twintigers zich ervoor opgaven en het deelnamebedrag van een paar honderd euro overmaakten. Om zich vervolgens vier aaneengesloten dagen van negen tot vijf aan het programma over te geven.

VERBINDING

‘Your Lab moet je ervaren,’ zegt Julia Attevelt (25). In 2013 meldde zij zich aan nadat ze met stressaanvallen kampte. Een vriend had eerder meegedaan. ‘Ik zag dat het bij hem veel goed had gedaan,’ vertelt ze. ‘Hij was blijer. Stralender. Zodra hij erover vertelde, glinsterde hij.’ Ook wat er op de website van Your Lab stond sprak haar aan. ‘Mensen die behoefte hebben aan verbinding. Die weer liefde willen voelen, en veiligheid.’ Zelf

Dramatische levensgebeurtenissen vliegen door de kring

vertelt de natuurkundestudente er tegen anderen niet vaak over. ‘Je kan niet precies uitleggen wat er met je gebeurt. Je weet niet wat er gebeurt. Misschien gebeurt er wel niks.’

Zon en regen wisselen elkaar op deze zaterdag in juli af. De vakantieperiode is in volle gang, maar in het zaaltje in het Westelijk Havengebied wordt door de vijfentwintig deelnemers hard gewerkt. Aan zichzelf, wel te verstaan. Het programma loopt uiteen van meditatie en stemtraining tot vechtsport en rollenspellen. Af en toe trekt iemand zich even terug om op een bankje te slapen. Op donderdag zijn de doelen door de meesten helder uitgesproken. Meer verbinding durven maken. Weten welke richting ik op moet. Meer leven in het nu. Met opvallende zelfbewustheid lijkt iedereen te weten waaraan gewerkt moet worden. ‘Ik voel me altijd een buitenstaander,’ geeft een meisje aan. ‘Ik analyseer alleen wat er gebeurt, bekijk het van een afstandje.’ Een ander weet na een verbroken relatie niet meer goed hoe ze zelf gelukkig kan zijn. ‘Ik wil hier uitvinden wie ik nu eigenlijk ben,’ zegt ze stellig.

LEVENSVERHALEN

Een voorstelrondje bij Your Lab verloopt zonder namen. In plaats daarvan vliegen de dramatische levensgebeurtenissen meteen door de kring. Het loopt uiteen van misbruik en verslavingen tot gescheiden of overleden ouders. Tijdens de plaspauze moet op het toilet de mascara regelmatig worden weggeveegd. ‘Zelfs mijn beste vrienden weten dit niet,’ zegt een jongen haast verontschuldigend. Heftig, vond Julia die eerste dag. ‘Je merkt dat iedereen wel iets heeft meegemaakt dat niet lekker zit en waar ze boos of verdrietig over zijn. Die eerste dag, dan opent iedereen zich. En pas de tweede dag merk je: mensen hebben daar iets uit gehaald. Het moest er even uit, maar ze zijn er ook doorheen gekomen.’

Met grote problemen worstelde Sacha van Duren (25) niet, toen ze zich dit voorjaar voor Your

meer zijn

Lab opgaf. Voor de studente econometrie was het vooral een experiment, legt ze uit. ‘Toen ik erover hoorde van een vriendin dacht ik meteen: dat lijkt mij nou vet leuk!’ vertelt ze enthousiast. ‘Kijken hoe je je redt met allemaal mensen die je niet kent. Naar wie je toetrekt, hoe je je gaat gedragen. Kijk, je kunt van dat geld ook met vriendinnen naar Madrid op vakantie. Maar dit leek me een veel uniekere ervaring.’ Lachend vertelt ze hoe ze op dag één de eerste tranen zag komen. ‘Ja hoor, dacht ik: daar gaan we dan.’

LEREN VAN FALEN

Naam, woonplaats, studie of beroep: aan het eind van de vier dagen zijn ze nog nauwelijks besproken. Tachtig procent is vrouw, de gemiddelde leeftijd circa 23. De Gooische R wisselt de zachte G af. Iemand is net klaar met het gymnasium, een ander na een mbo-opleiding al jaren aan het werk. De meesten studeren nog. En hoe verschillend de deelnemers ook zijn, als ze over onzekerheden en problemen vertellen wordt er constant instemmend geknikt. Voor hen begon oprichter André Platteel met het programma. Ooit verdiende hij zelf tonnen in de marketing, tot hij na een burn-out jarenlang arbeidsongeschikt raakte. Zijn eigen levenslessen verwerkte hij in Your Lab, waar hij een nieuwe generatie naar eigen zeggen alternatieve vaardigheden wil

‘Ik wil hier uitvinden wie ik nu eigenlijk ben’

aanreiken, zoals inlevingsvermogen, openheid en integriteit. ‘Ik sprak laatst een CEO van een groot bedrijf,’ vertelt de 44-jarige Platteel de groep op vrijdagmiddag. ‘Die zei me dat hij helemaal geen interesse meer heeft in diploma’s. Tegenwoordig is het veel belangrijker dat je vanuit intuïtie snel beslissingen kunt nemen.’ Deelnemers hangen aan zijn lippen, als hij vertelt over zijn eigen keuzes. Bijvoorbeeld toen hij een tijdje besloot kindertheater te maken, om erachter te komen dat hij er niks van bakte. ‘Maar uiteindelijk leerde ik van dat falen ontzettend veel,’ legt hij uit. ‘Poe,’ verzucht een deelneemster. ‘Ik denk dan toch direct: hoe zet je zoiets op je cv?’

Als ze over Your Lab vertelt gaan Julia’s ogen glimmen. Toen de studente natuurkunde de ochtend na het vierdaagse programma wakker werd, was alles al anders. ‘Ik had nog nooit zo veel energie in mijn lichaam gevoeld. Ik wilde meteen dingen gaan ondernemen. Ik wilde mensen opzoeken, had de behoefte om al mijn vrienden te spreken.’ Sacha vond de vier dagen bovenal ontzettend warm en gezellig. Wat het concreet veranderd heeft vindt ze lastig te duiden. ‘Ik zou zeggen dat ik makkelijker over dingen praat. Dat je in plaats van alleen leuke dingen, ook over dingen kan zeggen: dit is echt kut.’ Dat herkent Julia. ‘Ik voel me bij andere mensen soms wel bezwaard. Die hebben het altijd druk. Er is in ons leven tegenwoordig weinig ruimte om je even kut te voelen. Maar soms is dat best lekker. Want je leert er ook van waarom en hoe je je weer blij voelt.’ Om die reden denkt ze ook dat er veel studenten zijn die zich voor het programma opgeven. ‘Als je het

normale studietraject volgt is er weinig tijd voor persoonlijke ontwikkeling. Je hebt deadlines, maar tegelijkertijd spelen er in je privéleven ook allemaal dingen. Dat ga je dan negeren. Maar uiteindelijk moet het er toch een keer uit.' Sacha: 'Bij studeren ben je een nummer. Bij Your Lab ben je dat niet meer.'

DE STOEL

Als lab-alumni vertellen, gaat het vaak over 'de stoel'. Vanaf de derde dag neemt steeds een andere deelnemer daarop plaats, om de rest van de groep en Platteel in het bijzonder recht aan te kijken. Met ontspanningsaanwijzingen en vragen stuurt hij naar een doorbraak. Die volgt niet zelden met tranen, soms met een lachbui. Na afloop wacht een knuffel van Platteel. Doodeng, vond Julia, die al jaren worstelde met spreken in het openbaar, 'de stoel'. Maar juist toen viel voor haar een kwartje. 'Ik zat daar en ik voelde de angst alweer opkomen. Toen kreeg ik het inzicht: het hoeft niet per se. Je kunt ook oké zijn met niet te veel zeggen. Kijk iedereen eens even aan, zei André. Dan komt het echt binnen. Je wordt op je gemak gesteld, en daardoor ben je echt ontvankelijk voor nieuwe inzichten.' Dat mensen sceptisch kunnen doen over Your Lab kan Sacha zich wel voorstellen. 'Ik maak tegen vrienden ook soms grappen over "die zweefcursus"'. Ook benadrukt ze dat je met te hoge verwachtingen teleurgesteld kan raken. 'Het hoort misschien bij een hype. Op naar een cursus, even aan jezelf werken en daarna ervaar je een *boost*. Maar het is natuurlijk niet iets als bij de Albert Heijn melk halen. Als je er niet voor openstaat dan werkt het ook niet. Maar als je er zo blanco mogelijk ingaat, dan kan je er zeker veel uit halen.' Op zondagmiddag wordt er bij Your Lab gelachen. Op de stoep twijfelt een groepje of ze in het IJ zullen springen. 'Je wilde toch leven in het nu?' plaagt iemand. In de zon ligt het zenuwachtige meisje met haar ogen even dicht. 'Ik ben zo bang dat ik het morgen weer zelf moet gaan doen,' vertrouwt een jongen de groep even later toe. Er wordt geknikt. 'Hier deed je het toch ook zelf?' repliceert Platteel. En dan moeten er plots weer treinen worden gehaald. Maar vlak daarvoor halen de meesten nog wel een laatste knuffel.

'Tijdens je studie heb je weinig tijd voor persoonlijke ontwikkeling'

Your Lab

Your Lab begon in Rotterdam als een twee maanden durend programma waarin jongeren drie dagen per week onder begeleiding van coaches, ondernemers en kunstenaars aan hun persoonlijke ontwikkeling werkten. In 2012 kwam Your Lab met steun van het VSB Fonds naar Amsterdam. Sindsdien worden er vierdaagse programma's georganiseerd. Inmiddels zijn er ook edities voor dertigplussers en vijftigplussers. De Hogeschool Rotterdam laat studenten als onderdeel van het curriculum met het programma meedoen. Deelname aan het jongerenprogramma kost 495 euro. Studenten betalen 295 euro.

op de tong

foto Mats van Soolingen

Restaurant Blauw

Amstelveenseweg 158-160

Op de website, in het restaurant en zelfs op het visitekaartje van Blauw prijkt de prent van een Indonesische familie. Of dit hoogstaande restaurant zijn wortels bij deze mensen heeft liggen, daar heb ik geen idee van. En het maakt ook niet uit, want het eten smaakt authentiek Indonesisch! Ontzettend lekkere gerechten, geserveerd met rijst, waarbij nauwkeurig wordt vermeld welke pittigheidsfactor elk maaltje heeft.
Een rijsttafel voor drie en een losse rendang: dan staat de tafel goed vol. (Blauw doet niet aan lopende rijsttafels, gelukkig.) Een rijsttafel kost een welgetelde € 31,25 p.p., de rendang € 22,75. De rijsttafel bestond uit maar liefst vijftien gerechtjes, waaronder gadogado, seroendeng en pisang goreng. De serveersters waren zo lief om de hele rijsttafelinhoud nog even te noteren voor mij.
Blauw mag dan een heerlijke Indonesische keuken hebben, de sfeer, bediening en prijzen zijn op-en-top westers. Blauw ziet eruit als een modern Amsterdams restaurant, met zijn strakke inrichting en felle lampen, die merkwaardig genoeg toch een gezellige sfeer geven. Opvallend vond ik ook de Amsterdams studentikoze bediening, die, lekker Nederlands, voor elk gerechtje een lidwoord noemde – *de* saté atjar, *de* rendang, *de* saté ayam.
Blauw is natuurlijk zeer prijzig, maar al met al hebben wij, wellicht omdat we het dessert achterwege hebben gelaten, toch (maar) € 42,50 per persoon betaald, wat voor mij inclusief twee sauvignon was. Eindoordeel: raad ik Blauw aan? Ja, vooral als je een keer luxe wilt dineren. Nog een nadeel, dat uiteraard gerelateerd is aan de populariteit en kwaliteit van Blauw: reserveer op tijd. Marieke Hordijk

Folia Magazine ontvangt graag je restaurantrecensie en vergoedt bij plaatsing tot € 50,-. Maximaal 270 woorden, kaders zijn welkom, maar niet verplicht. Mail je recensie (met prijzen) naar redactie@folia.nl en de originele bon naar *Folia,* Stephanie Gude, Prins Hendrikkade 189b, 1011 TD Amsterdam.

BLAUW

'Blauwe' was oorspronkelijk een scheldwoord voor iemand uit Indonesië. Later werd het een geuzennaam, mede dankzij de Indonesisch-Nederlandse popgroep The Blue Diamonds. De term 'blauwe' zou zijn afgeleid van de archipelvlekken die vaak te zien zijn bij baby's en peuters van Aziatische afkomst. Deze grijsblauwe pigmentvlekken zijn onschuldig en verdwijnen meestal na drie tot vijf jaar. Een andere verklaring voor 'blauwe' zou de blauwe glans zijn die het haar van Aziaten vaak heeft.

RIJSTTAFEL

Volgens sommigen telt een authentieke rijsttafel 44 gerechten, volgens anderen 40. Een zuur gerecht zou tegenover een zoet gerecht moeten staan en een vet gerecht tegenover een niet-vet gerecht. De ontstaansgeschiedenis van de rijsttafel is onduidelijk, hoewel aannemelijk is dat het een Europese uitvinding uit de koloniale tijd is om gasten mee te imponeren. In het Hotel des Indes in het toenmalige Batavia (nu Jakarta) zouden 24 bedienden nodig zijn geweest om een rijsttafel te serveren.

GADOGADO-A-GO

Zelf gadogado maken kan natuurlijk ook. Kook (voor vier personen) zes eieren hard en snij ze door tweeën. Schil een winterpeen en snij hem in reepjes. Maak 150 gram sperzieboontjes schoon en breek ze in tweeën. Kook de wortel en boontjes samen met 300 gram gesneden spitskool gaar en hak een geschilde komkommer in blokjes. Verdeel alles over borden en serveer met satésaus, rijst en kroepoek. Veel langer dan een halfuurtje hoeft het je niet te kosten.

De UvA ontneemt Afrika zijn stem

Hoe is het mogelijk dat de UvA het academisch jaar opent in het teken van Afrika en dat er dan geen enkele Afrikaanse spreker is, vraagt Kiza Magendane zich af. illustratie Marc Kolle

'Er bestaat geen Afrikaans geluid,' verklaarde de *keynote speaker* bij de opening van het academisch jaar dat op maandag 1 september plaatsvond. Bizar genoeg geeft de zin 'er bestaat geen Afrikaans geluid' heel goed weer wat de houding van de UvA ten opzichte van 'Afrika' is. Als student van Afrikaanse komaf aan de UvA zou ik blij moeten zijn met het feit dat het academisch jaar in teken van Afrika stond, toch heb ik na het bezoeken van deze opening de zaal met een dubbel gevoel verlaten.

Een van redenen daarvoor was het feit dat er geen enkele Afrikaanse spreker was. Hoe is dit te verklaren? De UvA heeft een jaar lang de tijd gehad om een evenement te organiseren met als titel 'Amsterdam in the World: Africa' en is er niet in geslaagd om ook maar één Afrikaanse spreker uit te nodigen. Is dit niet een opmerkelijk gegeven?

Vorige jaar stond de opening van het academisch jaar in teken van China (Amsterdam in the World: China) en was er wel een spreker van Chinese komaf. De keuze om dit jaar geen Afrikaanse spreker uit te nodigen geeft heel goed aan hoe de organisatie van de opening van het academisch jaar, ofwel de UvA, ten opzichte van Afrika staat. Dat is ontzettend jammer, want er zijn meer dan genoeg Afrikaanse sprekers te bedenken, ook op onze eigen UvA.

Een ander pijnlijk gegeven aan de opening van het academisch jaar was het feit dat er maximaal vijf Afrikanen in de zaal aanwezig waren. Ik vroeg me meteen af: hoe is het te verklaren

dat er niet meer dan vijf Afrikanen waren in een zaal van 1500 mensen als je het over Afrika hebt? Heeft de organisatie van de opening van het academisch jaar geen moeite gedaan om Afrikanen uit te nodigen? Of vond zij het niet nodig dat 'de' Afrikaan aanwezig zou zijn wanneer over zijn/haar continent wordt gesproken? Een universiteit zou open moeten staan voor verschillende geluiden. Het is daarom een gemiste kans van de UvA dat ze de opening van het academisch jaar niet heeft gebruikt om te laten zien dat zij niet met een ouderwetse blik naar Afrika kijkt en dat zij gelooft dat de Afrikaan in staat is om zelf over zijn eigen continent te vertellen.

Pijnlijk: er zaten hooguit vijf Afrikanen in de zaal

Eerlijk is eerlijk, de opening van het academisch jaar was heel professioneel georganiseerd. Het was zelfs veel beter dan vorig jaar, en ik ben alleen maar meer dankbaar om te zien dat de universiteit aandacht aan Afrika heeft besteed. Wat mij betreft was de bijdrage van de Centrale Studentenraad het hoogtepunt. De studentenraad stelde iedere aanwezige op deze opening in staat om via een kaartje haar droom voor de universiteit te delen. Jessica Endert van de studentenraad droeg een prachtig gedicht voor over haar droom als student aan de universiteit en in de wereld.
Langs deze weg zou ik ook graag mijn droom met de universiteit willen delen. Ik hoop dat de UvA haar horizon verder durft te verbreden. Daarom ben ik initiatiefnemer van African Student Abroad (ASA). Een studentenplaform voor studenten in Amsterdam die in de kracht van Afrika geloven. Zo weten bijvoorbeeld niet heel veel mensen dat de meeste innovatie op het gebied van IT op dit moment op het Afrikaanse continent plaatsvindt. Afrika is bovendien wereldleider voor het gebruik van de mobiele telefoon als instrument voor transacties. En ga zo maar door.
Ik hoop daarom dat de UvA de boodschap van de *keynote speech* van de opening van het academisch jaar Rob de Vos mee neemt. Stop met denken dat de Afrikaan hulp nodig heeft. Behandel de Afrikaan als een gelijkwaardige partner vanuit jouw eigen belangen.
Wie de Afrikaan als gelijkwaardige partner behandelt zal nooit over deze Afrikaan spreken zonder hem uit te nodigen. Gelijkwaardige partners ontnemen elkaar elkaars geluiden niet. Daarom, beste UvA, waak ervoor om te spreken voor Afrika.

Kiza Magendane is student politicologie aan de UvA en internetpublicist. Hij is initiatiefnemer van African Student Abroad (ASA), een platform voor Afrikaanse studenten en studenten die affiniteit hebben met Afrika.

Aynan

Schilderswijk

De roman *Multicultureel Nederland* heeft een nieuw chapiter: De veldslag in de Schilderswijk.
Mijn herinneringen aan de Haagse wijk zijn talrijk. Een oudoom woonde in de Jan Blankenstraat – ik weet het, de grap is makkelijk gemaakt. Hartje wijk, in een bovenwoning waar alleen de woonkamer ramen had.
In dat huis zag ik voor het eerst een afstandsbediening en Nike Air Max. Het was onveilig voor niet-Schilderwijkers om met die lucht-Nikies over straat te gaan. Ze werden van je voeten getrokken. In die tijd droeg ik plastic schoenen van de Bristol, dus ik hoefde niet bang te zijn.
Er stond in de wijk een islamitisch gebedshuis met drie verdiepingen, verderop in de straat werd gedeald. Heroïne. Het Afghaanse bruin werd zichtbaar gespoten en gerookt. Ook zag ik er hoertjes. Ze tippelden voor de sekswinkel. Ik weet nog dat ik werd overvallen door mijn eerste grote geilheid toen ik de etalage inkeek en al die uitgevouwen pornoposters, rechtopstaande, beaderde dildo's en zwartlederen kleding zag. Mijn tintelende huid zwol op.
Er was het rode plein, daar kwamen de kleurlingen. De witten verzamelden op het Alexanderplein.
Op de pleinen werd gevoetbald, gehangen en met regelmaat een berg van autobanden gemaakt om de fik in te zetten.
De stad vernieuwde. De pauperhuizen werden vervangen door degelijke flats. De dealer en de straatprostituee werden verjaagd en de Haagse Hogeschool kwam ervoor terug. De Schilderswijk is nog altijd een arme buurt, die sociale, culturele én religieuze problemen kent, maar is zo veel beter af dan de stadsjungle van voorheen.
Tegenover de sekswinkel at ik begin jaren negentig mijn eerste patatje oorlog. De mayonaise, pindasaus en uisnippers op de frieten is de enige oorlog die er toen en vandaag de dag te vinden is. Ook na 20 september. Asis Aynan

MOHON
TIDAK
DISENTUH
CAMPAIGN FOR
PEACE

objectief

DE VAL VAN EEN HELD

Dat president Barack Obama in zijn jeugd vier jaar in Jakarta had gewoond, was bij zijn aantreden in 2009 reden voor enthousiasme en trots in Indonesië. De media berichtten lyrisch dat de Amerikaanse president naar Indonesië zou komen. Kort na Obama's nominatie voor de Nobelprijs voor de Vrede werd echter bekend dat er Amerikaanse troepen naar Afghanistan gestuurd zouden worden. Afghanistan is net als Indonesië een overwegend islamitisch land. Dit zorgde voor een kanteling in het denken over Obama. Wilman Syahnur maakte zijn kunstwerk, in vertaling *het maken van Obama en gefabriceerde vrede* naar aanleiding daarvan. Obama is daarbij in een becak, een traditioneel Indonesisch vervoersmiddel, geplaatst. Het kunstwerk lijkt door het handgebaar en de brede lach van Obama een campagne voor de vrede. Obama's glimlach blijkt echter bedrieglijk: op de zijpanelen van de becak staan verwijzingen naar de onstabiele situatie en de conflicten die nog steeds gaande zijn in islamitische landen, ondanks of juist door Amerikaans ingrijpen. Toen de pop door de kunstenaar door Yogyakarta gereden werd, gooide Syahnur de becak om; Obama viel in stukken uiteen. Vervolgens werd Obama naar een islamitisch ziekenhuis gebracht, waar hij na een week genezen van terugkeerde. Daarna kon hij zijn campagne vervolgen. Het werk benadrukt dat Indonesië deze man niet kritiekloos mag omarmen. Obama's val symboliseert het vergeten van zijn eigen verleden. De gang naar het ziekenhuis suggereert dat Obama zijn genezing heeft gevonden in de islam.

Leonie Schmidt gebruikte dit kunstwerk als een van de studieobjecten voor haar promotie in mediastudies. Hiervoor onderzocht zij de verbeelding van de moderne islam in de populaire en visuele cultuur van Indonesië. Haar promotie is 19 september om 14.00 uur in de Agnietenkapel. tekst Ramon Holle / foto Leonie Schmidt

‘Zodra ik achttien word ga ik zeker wel drinken’

De stad is weer volgestroomd met eerstejaars. Folia volgt dit studiejaar drie nieuwe HvA-studenten. Deze maand zijn ze begonnen aan hun studie. Wat zijn hun verwachtingen van het eerste jaar? tekst Ramon Holle / foto’s Danny Schwarz

Fleur

Fleur Lassche (17)
Studie Voeding & diëtetiek
Locatie Dr. Meurerhuis
Thuiswonend Wognum

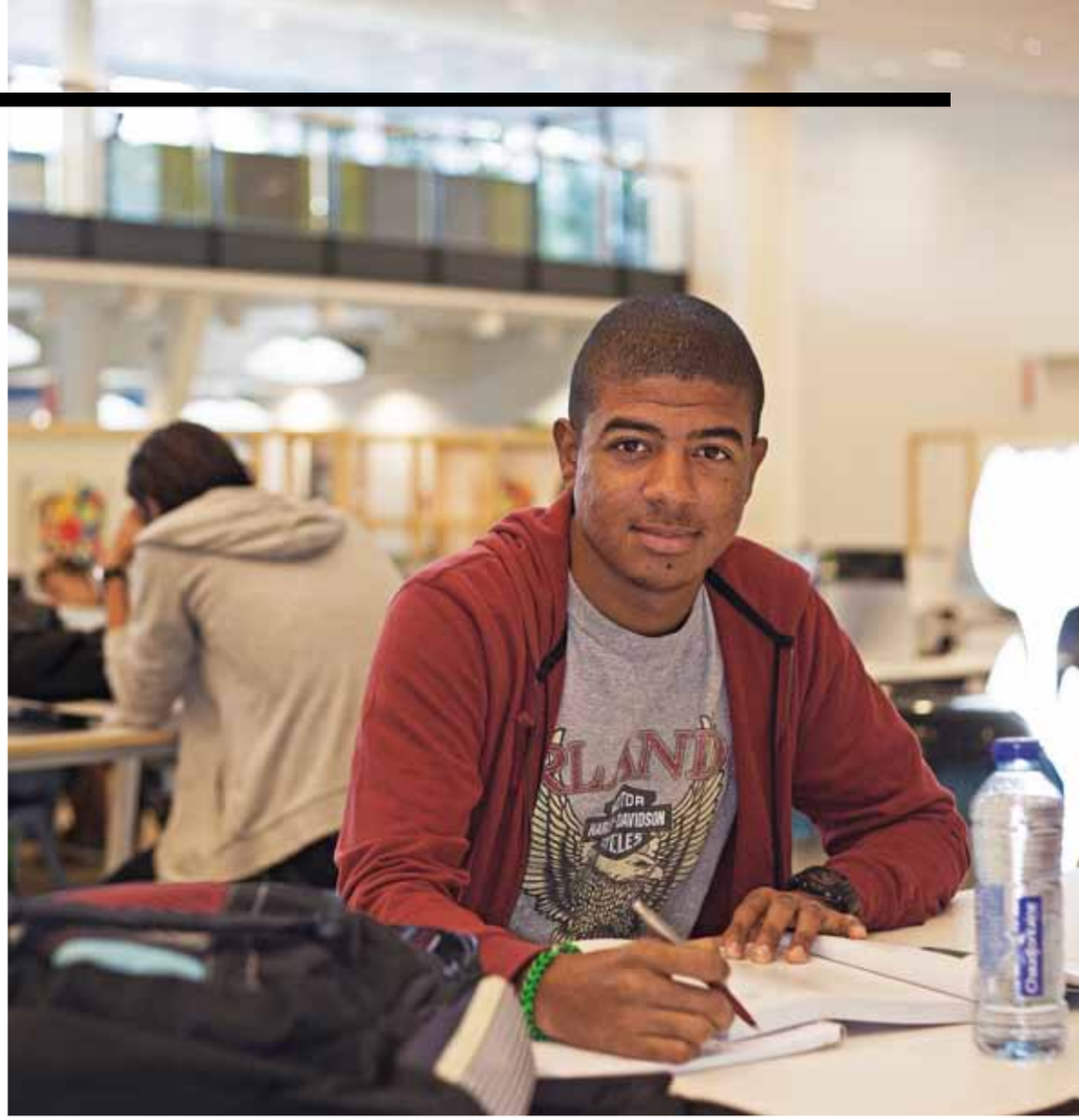
STUDIE

‘Eerst twijfelde ik nog welke studie ik zou kiezen. Civiele techniek vond ik namelijk ook erg leuk. Ik ben goed in de exacte vakken. Uiteindelijk heb ik hiervoor gekozen, omdat ik altijd al geïnteresseerd was in voeding doordat mijn moeder diabetesverpleegkundige is.’

‘Ik heb geen geld om op kamers te gaan’

WONEN

‘Ik woon nog thuis. Het is anderhalf uur reizen, maar ik heb geen geld om op kamers te gaan. Bovendien werk en sport ik nog in de buurt. Gelukkig was ik al bij de decentrale selectie aangenomen voor deze studie in Amsterdam, want de andere optie was Den Haag.’

Stephen

Stephen Comenencia (21)
Studie International Business & Management Studies
Locatie Fraijlemaborg
Uitwonend Diemen-Zuid (afkomstig uit Curaçao)

WERKEN EN VRIJE TIJD
'Naast de studie zit ik bepaald niet stil. Ik ben bij de reddingsbrigade in Hoorn. Laatst hebben we uit moeten rukken op het Markermeer omdat een boot een motorstoring had. Op zaterdagen zwem ik. Dat komt natuurlijk goed van pas bij de reddingsbrigade. Daarnaast speel ik gitaar en begeleid ik mezelf en anderen bij het zingen. Mijn vriend gaat naar school in Amersfoort. We zien elkaar nu eigenlijk alleen op zondag. Ik werk ook nog bij de McDonald's in Hoorn.'

TOEKOMST
'Ik verwacht dat ik over een jaar nog thuis woon en deze studie doe. De studie wordt wel zwaar, want ik loop nu al achter met lezen. Ik mag momenteel nog niet drinken, omdat ik nog geen achttien ben. Als ik wel drink voor mijn achttiende moet ik mijn rijbewijs terugbetalen aan mijn ouders. Zodra ik achttien word ga ik zeker wel drinken. Na mijn studie wil ik misschien sportdiëtiste worden. Ik zal er de komende studiejaren wel achter komen of dat echt iets voor mij is.'

STUDIE
'Ik heb vandaag mijn eerste college gehad. Ik had verwacht dat we meteen aan de slag zouden gaan, maar het was vooral een kennismaking.

'Alles is hier heel groot'

Het is even wennen om in een klas met 35 leerlingen te zitten. Op Curaçao zat ik op een privéschool met zeven leerlingen in de klas. Alles is hier heel groot, dus dat is nieuw voor mij. Ik moest al van jongs af aan Nederlands praten thuis en Nederlandse zenders kijken, waardoor ik nu absoluut geen problemen heb met de taal.'

WONEN
'Vorige maand ben ik op de campus in Diemen-Zuid gaan wonen. De rest van mijn leven heb ik op Curaçao gewoond. Mijn neef is tegelijk met mij dezelfde studie gaan doen en woont praktisch naast me. Mijn broer is naar Utrecht gegaan. Ik mis eigenlijk nog niets heel erg aan Curaçao, behalve misschien de zon en mijn moeder. Ik moet nu zelf koken, wassen en schoonmaken. Gelukkig kan ik me goed aanpassen. Ik ben hier gekomen met mijn studie als doel en daar richt ik me op. Ik zie grotere kansen in Europa dan op Curaçao. Ik ben opgevoed met de gedachte dat ik ooit hierheen zou komen.'

WERKEN EN VRIJE TIJD
'In mijn vrije uren volg ik veel nieuws, met name CNN en het financiële nieuws. Vandaar mijn keuze voor deze studie. Ik hou ook van vissen, fitness en voetballen, maar dat heb ik sinds ik hier ben nog niet gedaan. Een baantje heb ik

Speciaal aanbod

Introductieaanbod voor studenten:
slechts € 9,99* voor de eerste opdracht!

CAPIRUSSA Services

Professionele tekstcontrole van Nederlands- en Engelstalige scripties, verslagen en andere teksten

www.capirussa.nl

* Dit aanbod is geldig tot 1 december 2014. De genoemde prijs is inclusief BTW.

ELKE VRIJDAG | 17 - 19 UUR
HET AMSTERDAMS JAZZ CAFÉ
IN DE ACADEMISCHE CLUB

IEDEREEN WELKOM
LIVE JAZZ MET BITTERBALLEN
EN GOEDE WIJN

Oudezijds Achterburgwal 235
1012 DL Amsterdam
020 - 52 515 70
aac.uva.nl

Nacht van de Vrede
Ontwapening ♦ Veiligheid ♦ Mensenrechten

24 september ♦ 19.00 uur ♦ de Balie, Amsterdam

Aanmelden via:
www.nachtvandevrede.nl

Met o.a. zanger Tim Akkerman,
Amerikaanse dronepiloot Brandon Bryant,
advocaat Phon van den Biesen
& filosoof Hans Achterhuis.

PAX Vrede. Wie durft? i.s.m. Amnesty International Rode Kruis vfonds VREDE

Folia maakt kennis...

...met Noeri van den Berg

voorzitter ASVA

Woensdag 10 september tussen 16.00 en 17.00 uur in de **CREA** (Nieuwe Achtergracht 170)

Live te beluisteren op **AmsterdamFM**
(106.8 in de ether en 103.3 op de kabel)

Vanaf 11 september terug te luisteren op
www.foliaweb.nl

17 september • Marijke Gnade
hoogleraar Archeologie UvA

Hogeschool van Amsterdam
Universiteit van Amsterdam
oba

Folia het platform voor hoger opgeleid Amsterdam
Amsterdam FM.nl de stem van de hoofdstad

Praktijk voor studenten

die beter willen worden.

Huisartsenzorg die perfect aansluit bij een studentenleven in Amsterdam:

- Centrale ligging in de Pijp
- Online inschrijven en afspraken maken
- Via email contact met de huisarts (eConsult)
- Officieel reizigersadvies en vaccinaties
- SOA en anticonceptie spreekuur
- Plaatsen van spiraaltjes
- Inloopspreekuur en avondspreekuur
- Zelfde dag terecht voor een afspraak

HUISARTSEN SARPHATIPARK

Voor meer informatie en online inschrijven: www.huisartsindepijp.nl
H.B.H van den Hombergh en J.J. de Boer | Sarphatipark 28, 1072 PB Amsterdam

nog niet. Het eerste jaar wil ik me vooral focussen op de studie. De rest komt later.'

TOEKOMST
'Over een jaar heb ik mijn studiepunten allemaal binnen en heb ik hopelijk fitness en voetbal weer opgepakt. Waarschijnlijk zal ik ook meer uitgaan dan ik voorheen deed. Drinken doe ik bijna niet, maar ik denk dat het studentenleven daar verandering in zal brengen. Na de studie wil ik graag een eigen bedrijf in Zuid-Afrika. Afrika trekt mij enorm en als ik daar een bedrijf kan hebben in *investment banking* lijkt me dat helemaal het einde.'

Irene

Irene Statema (17)
Studie Verpleegkunde
Locatie Tafelbergweg
Thuiswonend Baarn

STUDIE
'Het was voor mij duidelijk dat ik verpleegkunde zou kiezen. Ik vind het met name leuk om met kinderen te werken. Maar liefst achtentwintig van de dertig leerlingen in mijn klas zijn meisjes. Dat is niet erg, want het is hartstikke gezellig en op deze locatie zit ook fysiotherapie. Daar is het precies andersom, dat zijn bijna alleen jongens. Aan jongens geen gebrek dus. Die fysiotherapeuten vinden zichzelf trouwens wel geweldig.'

WONEN
'Ik woon nu nog bij mijn ouders in Baarn. Ik reis elke dag heen en weer en dat is prima te doen. Het nadeel is dat ik omdat ik zeventien ben nog niet gratis kan reizen. Ik betaal dus elke dag zo'n zeven euro voor de trein. Voorlopig hou ik het nog wel uit thuis.'

WERKEN EN VRIJE TIJD
'In Baarn wonen mijn vriendinnen en met hen

'Ik heb geen vriendje en daar ben ik blij om'

ga ik ook uit. Zij komen vooral uit mijn voetbalteam. Daarnaast bedien ik bij een restaurant in de buurt. In de avonden pas ik veel op kinderen. Een aantal van hen zijn baby's en dat vind ik ontzettend leuk. Ik heb geen vriendje en daar ben ik blij om. Mensen die een relatie hebben veranderen heel erg en dat vind ik kut. Uitgaan en afspreken is dan veel moeilijker. Dan gooi je echt je jeugd weg.'

TOEKOMST
'Over een jaar woon ik nog thuis. Ik zou op den duur wel in Amsterdam willen gaan wonen, maar niet heel gauw. Ik moet veel stage lopen op verschillende locaties en ik kan af en toe bij mijn zus in Amsterdam slapen als het nodig is. In de verdere toekomst wil ik graag stage lopen bij het AMC en daarna werken met kinderen. Het liefst op de afdeling neonatologie, waar te vroeg geboren baby's worden verzorgd.'

Koffie als symbool van de veranderende stad

Hippe koffietentjes zorgen voor een upgrade van de hele buurt. Yuppen blij, stadsbestuur blij. Maar de gewone man wordt steeds verder de stad uitgeduwd, meent stadssocioloog Jan Rath, die deze nieuwe koffiebars onderzoekt. ‘Hoogopgeleide tweeverdieners zijn niet de maat der dingen.’ tekst Marieke Buijs / foto Fred van Diem

Een bakkie troost dat de hele dag in een kan op een warmhoudplaatje staat te dampen, je ziet het haast nergens meer in de stad. Coffee Company’s vestigen zich in bijna ieder vrijkomend hoekpand en ook *microroastaries* als Two For Joy, Lot Sixty One, Headfirst, Sweet Cup en White Label Coffee tieren welig. Hoe kan dat? Zijn Amsterdammers meer van koffie gaan houden, of is er iets anders aan de hand?
Hoogleraar stadssociologie Jan Rath houdt zich al jaren bezig met de dynamiek van het Amsterdamse winkellandschap en ziet de opkomst van de hippe koffietent als een van de graadmeters van sociale veranderingen die zich in de stad voltrekken. De opkomst van de specialistenkoffietent is volgens hem vooral een teken dat veel Amsterdamse buurten ‘in de lift’ zitten. De Indische Buurt, Noord, de Baarsjes, het zijn allemaal wijken waar sociale huurwoningen worden geupgraded en in de verkoop gaan. Grote gezinnen maken plaats voor de yup en de Turkse slager maakt plaats voor de koffieboetiek.
Maar de koffietent is niet alleen een symptoom van een veryuppende wijk. Het is ook een motor in dat proces, meent Rath: ‘Jonge stellen die op zoek zijn naar een plek om zich te vestigen fietsen door de stad en beelden zich in waar ze later zouden willen wonen. Een cappuccinotent is een onmiskenbaar signaal van zo’n buurt. Dat weten de ambtenaren bij de stadsdeelraad ook. Stadsdeel Zeeburg heeft de Coffee Company om die reden gesmeekt zich op het Javaplein te vestigen.’

PARADEPAARDJES

Doorgaans wordt de upgrade van een buurt met veel hosanna ontvangen. En op veel indicatoren scoren de wijken ook echt beter: minder werkloosheid, hoger opleidingsniveau, hoger inkomen. Maar toch is het de vraag of dat het complete plaatje is. Rath herinnert zich een rondleiding door het stadsdeel in de Indische buurt. Ze bezochten een hip koffiehuis, kledingwinkel DIV. Herenkabinet en aten ’s avonds bij Wilde Zwijnen. ‘Dat zijn de paradepaardjes die de gemeente wil tonen. De mensen op zo’n stadsdeelkantoor, die de rondleiding verzorgden en beslissen over de ontwikkeling van hun buurt, dat zijn allemaal Ons Soort Mensen. De meesten hebben we nota bene zelf opgeleid aan de UvA. En wij herkennen ons in de nieuwe winkels en vinden de verandering dus een verbetering. Want natuurlijk, ik ben ook een yup. Ik betaal ook liever 2,80 voor een goede cappuccino dan 1,50 voor een bakkie pleur. Maar de vraag is: zijn Jan met de pet en Ali met de muts ook blij met de verandering, voelen die zich ook thuis?’ Die vraag wordt niet genoeg gesteld op het stadhuis, vindt Rath. ‘De stad is van iedereen, hoogopgeleide tweeverdieners zijn niet de maat der dingen en feit is dat er met meer cappuccinotenten minder ruimte overblijft voor Turkse theehuizen of bruine cafés.’ Maar dat wordt makkelijk over het hoofd gezien, want de verliezers van die stedelijke ontwikkeling – de grote gezinnen die geen sociale huurwoning meer in de Indische buurt kunnen krijgen – praten niet mee over het beleid en verdwijnen uit beeld. ‘Ik weet ook niet waar die gaan wonen. Diep in Nieuw-West, of in Almere, vermoed ik.’ En daarom wil Rath hun stem vertolken. ‘Het is natuurlijk makkelijk commentaar leveren van de zijlijn en ik zou zelf

Jan Rath bij de hippe koffietent Two For Joy

ook niet precies weten hoe het wel moet. Maar ik vind het toch belangrijk om kritisch te zijn, juist omdat de verliezers buiten beeld blijven.'

STADSONTWIKKELING

Om te achterhalen wat zich binnen de koffietent precies afspeelt, stuurde Rath de 84 proefstudeerders die in juni kwamen snuffelen aan een sociologiestudie op pad. Tijdens hun eerste kennismaking met het sociologisch veldwerk registreerden ze hoe de koffiebar was opgebouwd, hoeveel mensen er waren, hoe lang ze bleven, wat ze deden en met wie ze praatten. Aan de aankomend studenten de taak twee net-geleerde theorieën aan de praktijk te toetsen. De ene theorie stelt dat de koffietent geldt als een *third place* tussen werk en thuis, een publieke, vrij toegankelijke ruimte waar mensen elkaar als gelijken ontmoeten. Starbucks heeft die theorie breed uitgemeten en zich jarenlang letterlijk als *third place* geprofileerd. Het alternatief is de theorie van *civil inattention*, die stelt dat mensen ontmoeting in de publieke ruimte uit de weg gaan. Mensen weten best dat ze naast iemand aan tafel zitten en houden rekening met de ander, stoten niet tegen de ander op en gaan ook niet keihard zitten bellen, maar toch erkennen ze die ander niet. Ze maken geen oogcontact en ook geen praatje. De inventarisatie van de proefstudenten strookte met

'Het stadsdeel heeft de Coffee Company gesmeekt zich op het Javaplein te vestigen'

geen van beide. Duidelijk is dat de meeste mensen niet naar de koffietent komen om elkaar in een *third place* te ontmoeten, een kaartje te leggen en een kletsje te maken, zoals vroeger in het bruine café. Toch gaat ook de theorie van de *civil inattention* niet helemaal op. Die voorspelt namelijk dat mensen helemaal 'geatomiseerd' zijn en überhaupt geen contact maken met de ander. Terwijl de mensen in de koffietent per telefoon, tablet of laptop met anderen over de hele wereld in contact staan. *Rath:* 'Misschien hebben we wel een nieuwe theorie nodig om de sociale processen in de hedendaagse cappuccinotent te beschrijven. Die van een *fourth place* waarin mensen als stadsnomaden op zoek zijn naar een goede internetverbinding en een wereldwijde gemeenschap vormen die tot leven komt *via*, in plaats van *in* de koffietent.' Maar in die nieuwe theorie gaat nog heel wat werk zitten. 'Ik wil niet alleen naar koffiehuizen, maar ook naar *barbershops* en hotellobby's kijken, knooppunten van stadse ontwikkeling waar zich meer voltrekt dan het koffiedrinken of haren knippen. Het zijn plekken die een lens bieden op ontwikkeling van de stad. De verandering van een maakindustrie, waar werk gebonden is aan de fabriek, naar creatief-cognitief werk, waarbij de grens tussen werk en privé vervaagt.' En dat proces voltrekt zich razendsnel, terwijl de wetenschap doorgaans meer van de lange adem is. 'Ik wil er een boek over schrijven, maar ben bang dat dat wel een jaar of vijf in beslag neemt. Toch praat ik er nu al over. Wij sociologen hebben Amsterdam veel kennis te bieden en die moeten we zo veel mogelijk delen met de stad.'

toehoorders

Hoorcollege ‘Media Entertainment’ door Jeroen Lemmens, woensdag 3 september, 13.00 uur, REC C1.04. tekst en foto’s Ramon Holle

Aantal toehoorders 73
Aantal zomers gekleed 52
Aantal petjes 1
Scrabblewoorden infotainment, entertainization, gamification

‘Wat is entertainment?’ was de hoofdvraag van het college Media Entertainment van Jeroen Lemmens. Het was een van de eerste colleges van het nieuwe schooljaar in het fonkelnieuwe C-gebouw op het Roeterseilandcomplex. De studenten keerden pas net terug van de zomervakantie en dit was te zien in de bezetting van de collegezaal. De grootste concentratie studenten bevond zich ver achterin de collegezaal. Zij leken het jaar rustig te willen beginnen. Eén student was echter meteen al scherp. Hij wees de docent erop dat het wel degelijk verboden is om *torrents* te downloaden. De docent nam zijn woorden terug en ging verder met de vraag wat de studenten beschouwen als entertainment. Hiervoor liet hij een hele rij programma’s en series voorbijkomen, waarbij je je hand moest opsteken indien je het entertainment vond. De volgorde van achtereenvolgens Amerikaanse series, talentenjachten, talkshows en het nieuws, zorgde ervoor dat er gaandeweg steeds minder handen omhooggingen. Bij het *NOS Journaal* waren er slechts drie studenten over. De conclusie was dat entertainment afhangt van de inhoud en de beleving van de kijker. Entertainment vormt de gebruiker en andersom. Vervolgens omschreef de docent op hilarische wijze het spel *Zombies Run*, dat gepaard ging met een hoop stemmetjes en pieptonen. De studenten leken door dit hoorspel weer even wakker te worden. Tot slot werden de cruciale ingrediënten van succesvolle films besproken aan de hand van de voorbeelden *Harry Potter* en *Star Wars*, ondersteund door veel beeldmateriaal. Het huiswerk was het installeren van een app op de telefoon en het kijken van de film *The Amazing Spider-Man 2*.

Simone Hoogenbosch (21)
Communicatiewetenschappen

‘Ik vond dit een erg interessant college, omdat het vooral focust op uitingen van communicatie in plaats van theorieën erover. In dit geval ging het over films en de opbouw daarvan, met veel voorbeelden uit de praktijk. In andere vakken worden vooral theorieën behandeld, dit vak is veel meer praktijkgericht. In die zin is dit vak dus erg vernieuwend. Dat vind ik voor de verandering ook wel een keer leuk.’

Jimi Aerts (23)
Sociale geografie

‘Ik volg dit vak als onderdeel van de minor communicatiewetenschappen. Ik heb deze minor gekozen omdat ik veel interesse heb voor media en entertainment. Dit vak sluit goed aan bij een van mijn hobby’s, namelijk films kijken. Wat ik wel erg mis, is dat er geen werkcolleges zijn. De literatuur wordt daardoor niet uitvoerig besproken. De eerste keer dat je de literatuur pas echt toepast, is bij het tentamen.’

Giverny van Toombergen (21)
Communicatiewetenschappen

‘Bij dit vak vind ik veel meer aansluiting op de praktijk. Er is grondig geanalyseerd hoe films in elkaar zitten en ik weet nu bijvoorbeeld beter hoe je een succesvolle film kan maken. Het is natuurlijk ook bijzonder dat het huiswerk bestaat uit het kijken van een film. Wat ik wel erg miste was een pauze. Mijn concentratie reikt niet veel verder dan drie kwartier, dus de tweede helft heb ik wel het een en ander gemist.’

FoliaWeb

Studenten kraken Spinhuis
Het Spinhuis, de voormalige locatie van de FMG, is gekraakt door studenten. Met de actie protesteren ze tegen het opheffen van de ‘common room’. (foto: Clara van de Wiel)

Privacylek bij de HvA
Eerstejaars informatica Sander de Vos (19) heeft een gigantisch lek in de DLWO van de HvA ontdekt. Per toeval stuitte hij op foto’s van studiegenoten, waarna hij gegevens van alle HvA’ers bleek te kunnen inzien. (Afb.: DLWO)

Rechten moet bezuinigen
De Faculteit der Rechtsgeleerdheid moet in de periode tot 2018 vijf miljoen bezuinigen. Ook andere faculteiten moeten de komende jaren de broekriem aanhalen. (Foto: Mats van Soolingen)

LEES MEER OP **FOLIAWEB.NL**

promoties

WOENSDAG 10/09

14.00 uur: Erik de Boer – Ecologie
Mauritius Since the Last Ice Age. Paleoecology and Climate of an Oceanic Island. (Agnietenkapel)

DONDERDAG 11/09

10.00 uur: Hafiz Zafar Nizar – Bedrijfskunde
Robust Control Charts in Statistical Process Control. (Agnietenkapel)

12.00 uur: Ricardo Caldeira Costa – Natuurkunde
Aspects of the AdS/CFT correspondence. (Agnietenkapel)

14.00 uur: Irina Thaler – Astrofysica
Solar Surface Magnetism: Selected Topics. (Agnietenkapel)

VRIJDAG 12/09

10.00 uur: Shaded Hossain – Geneeskunde
Tuberculosis Burden in Bangladesh: Epidemiological Estimates and People's Perspectives. (Agnietenkapel)

11.00 uur: Susanne Waaijers – Milieuchemie
Environmental Fate & Effects of New Generation Flame Retardants. (Aula)

12.00 uur: Daniel Alink – Sociale psychologie
Public Trust: Expectancies, Beliefs and Behavior. (Agnietenkapel)

13.00 uur: Jos de Roo – Nederlandse letterkunde
Praatjes voor de West. De wereldomroep en de Antilliaanse en Surinaamse literatuur 1947-1958. (Aula)

VRIJDAG 16/09

10.00 uur: Annefloor van Enst – Geneeskunde
Emperical Methods for Systematic Reviews and Evidence-based Medicine. (Agnietenkapel)

12.00 uur: Anouk van Loon – Psychologie
The Neurochemical Correlate of Consciousness: Exploring Neurotransmitter Systems Underlying Conscious Vision. (Agnietenkapel)

14.00 uur: Kees van Hage – Joodse studies
A Tool of Remembrance: The Shofar in Modern Music, Literature and Art. (Agnietenkapel)

WOENSDAG 17/09

10.00 uur: Karel de Meester – Rechtsgeleerdheid
The Investigation Phase in International Criminal Procedure: In Search of Common Rules. (Agnietenkapel)

12.00 uur: Ivo Everts – Computer vision
Selecting and Robustifying Local Image Descriptors. (Agnietenkapel)

14.00 uur: Corien Eckhardt – Geneeskunde
Inhibitor Development in Nonsevere Hemophilia A. (Agnietenkapel)

Voor uitgebreide informatie zie uva.nl/nieuws-agenda

hora est

Erik de Boer
Ecologie

10 september 14.00 uur, Agnietenkapel

'Het leven op Mauritius was niet altijd paradijselijk'

Bevinding 'Dat het vierduizend jaar oude massagraf met tienduizenden dodo's, reuzenschildpadden en andere dieren op Mauritius een teken is van extreme droogte die heerste op het eiland. Aan de hand van fossielen van stuifmeelkorrels heb ik de vegetatie op Mauritius in de afgelopen 38.000 jaar in kaart gebracht en die heb ik gekoppeld aan klimaatreconstructies. We dachten dat het klimaat en de vegetatie redelijk stabiel zijn op een eiland. Maar dat bleek niet waar, gegeven bijvoorbeeld die extreme droogte van vierduizend jaar geleden. Vele dodo's en schildpadden waren afhankelijk van een meertje; toen dat meertje steeds verder indroogde, werd het een soort moeras waarin blauwalg floreerde. De dieren zijn dus vergiftigd. Maar hoewel de droogte veel slachtoffers eiste, was het de komst van de mens die de loopvogel fataal werd. Uit mijn resultaten over de hele periode van 38.000 jaar blijkt dat het leven op een tropisch eiland lang niet altijd paradijselijk is.'

Moeilijk 'In het begin was het wat overweldigend dat alle gegevens van biologen, paleontologen en hydrologen op je afkomen. Ze leken allemaal een eigen verhaal over Mauritius te vertellen. Het duurde wel een jaar of twee, drie voordat ik het overzicht een beetje had.'

Leuk 'Het moment waarop ik bedacht hoe ik al die gegevens kon combineren om het raadsel van het massagraf te ontrafelen. Dat was wel een eurekamoment. Maar ik heb geen fles champagne opengetrokken hoor, daar ben ik te nuchter voor.' Marieke Buijs

Curvers

Anyone

'Anyone', typte ik daarstraks zomaar en vanuit het niets in de lege zoekbalk. Het was meer als vraag bedoeld – 'Anyone?' zei ik even hardop. Tientallen, honderden zelfhulptitels plopten in beeld. Voor ik het wist was ik een uur verder met het bekijken van boeken vol hulp die ik niet zoek. Er valt grofweg onderscheid te maken tussen twee typen Anyone-boeken.
De positieve variant: Anyone *kan* het! Straks, dan. Want Anyone gaat zich verbeteren. Anyone, ik, kan een scriptie schrijven, stoppen met roken, een knappe vrouw/man schaken, het evangelie prediken, én (dit was belangrijk) rijker worden dan de rest. Anyone, ik, kan schilderen, ik kan een taal leren in één maand, ik kan me alles eigen maken waarvan ik dacht dat ik er gewoon niet voor in de wieg gelegd was. De zelfhulpbusiness is een hoopvolle zaak.
Tegenover deze stroming vinden we de negatieve variant: *How to talk to anyone, How to get anyone to do anything, Make anyone like you.* Hierbij moet het (grote/boze/kapitalistische/onwelwillende) anonieme Anyone tegenover Lezer overwonnen worden. Anyone zal zich aan mij onderwerpen, Anyone zal minder verdienen dan ik, en Anyone moet nu eens begrijpen wat ik zeg! Uit titels als deze moet blijken dat de hulpbehoevende lezer al goeddeels prima is zoals hij is. Hij moet de wereld alleen een beetje anders benáderen, die anonieme Anyone bespelen en manipuleren, eigenlijk. Links- of rechtsom begint de betere wereld bij de lezer zelf. Het begint bij een boek.
Anyone heeft hulp nodig. Hij wil ook nogal wat. Onderaan zijn top 3: de beste worden, beter dan Anyone else, daarna (2) alles verkopen aan Anyone en daarmee puissant rijk worden. Maar het liefst van al wil Anyone zich (1) éíndelijk niet zo'n sukkel meer voelen.
Ik weet niet zo goed of Anyone dat wel kan.

Wethouderszoon met passie

Deze week in *Folia maakt kennis:* een portret van student sociologie Noeri van den Berg. Hij is dit collegejaar voorzitter van Asva Studentenunie. tekst Dirk Wolthekker / foto Danny Schwarz

Rustig, slim, grappig en weloverwogen. Ze moet er even over nadenken, maar dan lepelt oud Asva-voorzitter **Esther Crabbendam** zo wat adjectieven op om haar opvolger Noeri van den Berg te typeren. 'Noeri denkt goed en snel na voor hij iets zegt, maar heeft ook humor en een opzwepend enthousiasme. Hij weet zijn standpunten met overtuiging te brengen en is daarom denk ik een heel goede voorzitter van Asva. Omdat hij snel denkt, heeft hij in een *split second* door wat belangrijk is bij Asva en wat niet. Zomaar wat roepen is niets voor Noeri. Hij denkt liever een keer te veel dan een keer te weinig na.'

Sociologiestudent **Noeri van den Berg** (Amersfoort, 1991) is sinds kort voorzitter van Asva Studentenunie. Voor de zomer werd hij door een veertigtal leden van Asva gekozen, gelijktijdig met een aantal andere nieuwe bestuursleden, allen UvA-studenten. Uiteraard liet Noeri bij die gelegenheid weten veel zin te hebben in zijn functie. Dat er geen HvA'ers in het nieuwe bestuur zitten is volgens hem geen probleem, ook al richt Asva zich tegenwoordig ook expliciet op HvA-studenten. 'De Asva heeft meer medewerkers dan alleen het bestuur,' zei hij tegen *Folia*. 'Daarnaast vind ik het heel interessant om in mijn nieuwe functie ook de belangen van HvA-studenten te behartigen.'

Voordat hij naar de UvA kwam haalde Noeri een propedeuse International Business & Management Studies aan de Hogeschool Utrecht. Afgelopen jaar was hij lid van het campagneteam van Nieuwe Amsterdamse Toekomst (NAT), de studentenpartij die – tevergeefs – een gooi deed naar raadszetels bij de gemeenteraadsverkiezingen van 19 maart. Noeri is actief binnen studievereniging Sociologisch EpiCentrum (SEC) en verdient bij als barista.

> *'Noeri is degene die humor, sfeer en gezelligheid bewaakt'*

Dat Noeri lid was van het campagneteam van NAT kwam misschien niet helemaal uit de lucht vallen: Noeri komt uit een politiek geëngageerd Amersfoorts gezin. Hij is een van de twee zoons van D66-wethouder en planoloog Pim van den Berg, in het Amersfoortse college van B en W onder meer verantwoordelijk voor economie, cultuur en duurzaamheid. Het is een gezin waar flink gediscussieerd wordt over maatschappelijke kwesties; overigens zonder dat dit tot hooglopende conflicten leidt, vertelt een van Noeri's beste vrienden **Yannick van Liefland,** die het gezin waarin Noeri is opgegroeid 'een passievol gezin' noemt. De jongens kwamen elkaar als klasgenoten tegen op scholengemeenschap De Amersfoortse Berg en zijn sindsdien bevriend.

Yannick: 'Noeri en ik zaten samen op de havo en daar werd ik gegrepen door zijn aanstekelijke gevoel voor humor, sfeer en gezelligheid. Dat is bij Noeri niet iets vrijblijvends, want hij is degene die humor, sfeer en gezelligheid bewaakt. Dat doet hij door zijn uitstraling en zijn verschijning, maar ook door zijn professionele houding. Ik heb Noeri het afgelopen jaar als persoon 180 graden zien draaien. Ik ken Noeri van vroeger als iemand die elke dag nam zoals die zich aandiende. Nu lijkt het erop dat hij strategieën is gaan uitzetten om iets te bereiken in het leven en carrière te maken.'

Noeri is iemand die trouw is in vriendschappen, zo blijkt. Vrienden kent hij vaak al jaren. Zo ook **Arne Klomp**, die hij al kent sinds de basisschool. Arne roemt Noeri's oprechte interesse in de mensen om hem heen, of hij ze nou kent of niet. 'Noeri stapt heel makkelijk uit zijn *comfort zone.* Hij zet makkelijk de eerste stap naar een ander, want hij is enthousiast en wil iedereen betrekken bij de plannen die hij heeft. Dat doet hij door een nieuwsgierige houding: hij stelt vragen

Folia maakt kennis

en als het antwoord daarop niet duidelijk is, vraagt hij door. Die mensgerichte houding maakt hem heel geschikt voor de studie die hij volgt. Ik denk dat Noeri bij sociologie zijn draai heeft gevonden.' Ook filosofiestudent **Floris van der Burg** is niet iemand die onlangs tot de vriendengroep van Noeri is toegetreden. 'Noeri en ik kennen elkaar al bijna ons hele leven. Onze ouders zijn bevriend en wij ook.' Floris heeft Noeri in de loop der jaren leren kennen als iemand die mensen weet te motiveren. 'Noeri weet mensen met een timide instelling naar voren te halen zodat ook zij zich betrokken voelen. Hij staat met open vizier tegenover iedereen. Gezien zijn betrokkenheid bij NAT én zijn familieachtergrond – naast zijn vader zat ook zijn opa in de politiek – ligt het misschien voor de hand dat hij na zijn studie de politiek in gaat. Noeri kan mensen in beweging krijgen, dus voor de politiek is hij heel geschikt. Maar in een functie op de achtergrond, bij bijvoorbeeld een denktank, zie ik hem ook wel. Voor de wetenschap is hij niet geschikt. Daarvoor is hij te concreet. Hij wil dingen realiseren.'

Op 10 september zendt *Folia Radio* een interview uit met Noeri van den Berg. Aan de orde zullen komen zijn plannen met Asva, politiek, zijn studie sociologie en de HvA. Bijwonen kan: de uitzending vindt plaats om 16.00 uur vanuit Crea aan de Nieuwe Achtergracht. Te beluisteren via AmsterdamFM, in de ether op 106.8 en op de kabel op 103.3, tussen 16.00 en 17.00 uur. Vanaf de volgende dag terug te luisteren via foliaweb.nl/radio. De uitzending is op zaterdagmiddag 15.00 uur terug te zien op Salto TV. Daarna via salto.nl

Het gevaar komt van de De Boelelaan

Een vijftigtal studenten en medewerkers van de Vrije Universiteit kaapte de opening van het academisch jaar aan de Vrije Universiteit door het podium te betreden en er een manifest voor te lezen. Aan de UvA bleef het rustig. Wordt de Vrije Universiteit de opstandigste Amsterdamse universiteit? tekst Henk Strikkers / foto Jean-Pierre Jans

Aan de Vrije Universiteit woedt een veenbrand. Studenten en medewerkers blijven iedere mogelijkheid aangrijpen om de voortslepende herinrichting van de Faculteit der Aard- en Levenswetenschappen (FALW) voor het voetlicht te brengen. Vorige week benutten ze zelfs de opening van het academisch jaar van de Vrije Universiteit om te protesteren. Na een toespraak van VU-collegevoorzitter Jaap Winter kwamen een spandoek en flyers naar beneden, waarna een vijftigtal demonstranten het podium beklom. Ze lazen een manifest voor alvorens het podium weer te verlaten. Ondertussen bleef het in de Oude Lutherse Kerk, de aula waar de UvA haar collegejaar plechtig opende, stil. Haalt de Vrije Universiteit de UvA in als bolwerk van Amsterdams studentenprotest? Vier mogelijke verklaringen waarom het aan de UvA rustig bleef.

DE PROBLEMATIEK AAN DE UVA IS NIET ZO GROOT ALS AAN DE VU

Het rommelt al twee jaar aan de Vrije Universiteit. Rector magnificus Lex Bouter vertrok anderhalf jaar geleden na een bestuurscrisis en collegevoorzitter René Smit kreeg eind vorig jaar geen contractverlenging. Beiden ontvingen echter een gouden handdruk. Voormalig rector Bouter, die ironisch genoeg nu hoogleraar integriteit is, ving over de afgelopen twee jaren 105.000 euro bovenop zijn hooglerarensalaris

Zijn UvA-studenten na een zomer vol protesten actiemoe?

en Smit kreeg in totaal anderhalf jaarsalaris ter waarde van 375.000 euro mee.
Daar komt bij dat de samenwerking tussen de UvA en de VU niet van een leien dakje gaat. De samenwerking tussen het AMC en het VUmc werd bijvoorbeeld door de Autoriteit Consument en Markt gedwarsboomd. En terwijl de gezamenlijke vergadering van de Vrije Universiteit van Amsterdam instemde met de fusie van haar twee bètafaculteiten met de FNWI van de UvA, weigerde de UvA-medezeggenschap daar steun aan te verlenen. Tenslotte voelt de Vrije Universiteit zich genoodzaakt draconische bezuinigingsmaatregelen te nemen. Het College van Bestuur wil ruim driehonderd medewerkers van de VU ontslaan en ligt daarover in de clinch met de ondernemingsraad, die naar de rechter is gestapt om dit plan te stoppen. Bij dit alles valt de problematiek aan de UvA in het niet.

HET IS STILTE VOOR DE STORM

Er staat het komend jaar veel te gebeuren aan de UvA. Het Instellingsplan voor de komende zes jaar zal gepresenteerd worden en er komt waarschijnlijk ook meer duidelijkheid over hoe de Amsterdamse clustering van bètafaculteiten eruit komt te zien. Daarnaast speelt op landelijk niveau natuurlijk de vervanging van de basisbeurs door het leenstelsel.
Met name die laatste twee onderwerpen zijn discussies waarin actieve Amsterdamse studenten zich ongetwijfeld zullen roeren. Op dit moment is er echter slechts summiere informatie beschikbaar over hoe die plannen vormgegeven zullen worden. Het sociaal leenstelsel zal waarschijnlijk eind september aan de Tweede Kamer worden gepresenteerd en de Landelijke Studenten Vakbond heeft al aangekondigd dit

najaar actie te gaan voeren tegen de afschaffing van de basisbeurs.
De Amsterdamse clustering van bètafaculteiten zal waarschijnlijk binnen een paar weken opnieuw besproken worden binnen de facultaire studentenraad. Dat onderwerp ligt zo gevoelig dat het bij voorbaat al vast lijkt te staan dat deze gevolgd zal worden door verontwaardigde reacties. Dat bleek dit voorjaar eens te meer toen werd aangekondigd dat de afgekeurde Amsterdam Faculty of Science de basis moest worden voor een nieuwe vorm van samenwerking tussen UvA en VU. Daarop besloten boze studenten om de bibliotheek van het Science Park te bezetten.

UVA-STUDENTEN ZIJN NA DE BÈTA-FUSIE PROTESTMOE

Het afgelopen jaar volgden aan de UvA acties rond de bètafusie elkaar in rap tempo op. De bibliotheek van het Science Park werd bezet en er werden tienduizenden studenten en medewerkers bestookt met een mail waarin de afkeer van de clustering van de bèta-activiteiten werd uitgesproken. En dat zijn enkel nog de voorbeelden uit juni en juli. Zijn studenten na een jaar vol protesten tegen achtereenvolgens de bètafusie en de nieuwe aangekondigde samenwerking actiemoe?
Noeri van den Berg, de kersverse voorzitter van Asva, is daar niet bang voor. Hij laat weten dat hij zowel de invoering van het leenstelsel als de clustering van bèta-activiteiten van de Amsterdamse universiteiten met argusogen zal volgen. ‘Zolang studenten iets in de maag gesplitst krijgen waarvan niet duidelijk is wat ze er aan hebben, denk ik dat het niet moeilijk is om hen te motiveren hun stem te laten horen,’ stelt Van den Berg. ‘Wat betreft de samenwerking tussen de bètafaculteiten komt daar wat mij betreft nog een tweede groot vraagteken bij dit najaar. Willen we wel samenwerken met een faculteit waar het zo rommelt en waar de managementcultuur zo aanwezig is?’

HET DROEVE KARAKTER VAN DE UVA-OPENING MAAKTE PROTEST ONGEPAST

De opening van het academisch jaar van de UvA stond grotendeels in het teken van de herdenking van de aan de UvA-gelieerde slachtoffers van de vliegramp met Malaysia Airlines-toestel MH17. In de voorbereiding op de opening en op het boekje dat die middag werd gepresenteerd is zelfs uitgebreid samengewerkt met AMC-onderzoeker Joep Lange, die aan boord zat van het noodlottige vliegtuig. Het is dan ook niet meer dan logisch dat er op 1 september uitgebreid is stilgestaan bij het overlijden van Joep Lange en zijn levenspartner en AMC-medewerker Jacqueline van Tongeren. Zij zijn echter niet de enige twee die werden herdacht. Sacha Meijer, masterstudent journalistiek aan de UvA, en Laurens van der Graaff, UvA-alumnus en voormalig redacteur bij *Propria Cures*, kregen eveneens alle eer tijdens de bijeenkomst. Het legde een sluier van verdriet over de middag.
In het kader van die herdenking zou het ongepast zijn geweest om de middag aan te grijpen voor protest. Hoewel ook de Vrije Universiteit stilstond bij de dood van twee studenten, één medewerker en twee oud-medewerkers, was de opening aan de De Boelelaan minder stemmig van toon. III

Naschrift: *Bij het ter perse gaan van dit nummer werd bekend dat studenten het Spinhuis aan de Oudezijds Achterburgwal hebben bezet. Het laatste nieuws hierover vindt u op Folia Web.*

prikbord HvA

ideëen voor deze rubriek: redactie@folia.nl

CMR Dagelijks bestuur

Han Boels is opnieuw verkozen tot voorzitter van de Centrale Medezeggenschapsraad (CMR). Het is het tweede jaar dat de docent marketing bij het Domein Economie & Management de voorzittershamer over de CMR zal zwaaien. Student E-technology Dennis Kuscu werd daarbij verkozen tot vicevoorzitter. De functie van secretaris wordt komend jaar vervuld door medewerker studentenzaken bij het Domein Economie & Management Pieter Claeys. Studente fysiotherapie Vivianne de Vries zal komend jaar penningmeester van de raad zijn.

DOO Junior-docenten

De HvA-pabo is dit jaar begonnen met een proef om beginnende leraren intensief te begeleiden. Het idee voor het junior-docentschap is afkomstig van een groep studenten. Tijdens de eerste twee jaar worden de junior-leraren intensief begeleid en hebben ze regelmatig voortgangsgesprekken. Er wordt in die periode ook gewerkt aan de inhoudelijke en didactische ontwikkeling van de startende leraren. Minister Bussemaker heeft de pilot opgenomen in de Lerarenagenda. Doel van deze agenda is het beroep van leraar aantrekkelijker te maken door betere begeleiding en meer ruimte voor groei en ontwikkeling.

HvA Amstelcampus

Een aantal domeinen gaat dit studiejaar in samenwerking met Studentzaken en Bureau Onderwijslogistiek proberen het gebruik van de onderwijsruimtes op de Amstelcampus te verbeteren. Alle deurbordjes van de collegezalen, theorielokalen en projectruimtes op de Amstelcampus beschikken sinds deze zomer over een unieke QR-code die gescand kan worden om het dagrooster te bekijken. Ook hebben alle onderwijsruimtes op de Amstelcampus informatiebordjes gekregen, waarop staat hoeveel tafels en stoelen in het lokaal aanwezig zijn en wat de standaardopstelling is.

HvA Decanensymposium

Op donderdag 18 september organiseren de UvA en de HvA de 25e editie van het nationale Decanensymposium, waar decanen van middelbare scholen uit het hele land samenkomen om inspiratie op te doen voor het doorverwijzen van scholieren. Thema dit jaar is de samenhang tussen studiekeuze en de arbeidsmarkt. Is het verstandig om een veilige keuze te maken, of is het beter je hart te volgen? Sprekers zijn onder anderen schrijfster Marian Donner. Meer informatie via hva.nl/decanensymposium

HvA Binnengasthuis

De HvA maakt dit semester gebruik van zeven zalen op het Binnengasthuisterrein, die leegstaan na de verhuizing van de Faculteit der Maatschappij- & Gedragswetenschappen van de UvA naar de Roeterseilandcampus. Het gaat om de opleidingen maatschappelijk werk en dienstverlening, sociaal-pedagogische hulpverlening, toegepaste psychologie en hbo-rechten. De oplossing is een tijdelijke, als reactie op de grote toestroom van studenten en omdat de Amstelcampus nog niet af is. De HvA verwacht later dit studiejaar terecht te kunnen rond het Rhijnspoorplein.

HvA Medaille

Basketballspeelster en studente bij de opleiding media, informatie & communicatie Charlotte van Kleef heeft met haar team een zilveren medaille behaald tijdens de Jeugd Olympische Spelen in Nanjing, China. In de finale wist het team niet langs de Verenigde Staten te komen. Het is voor het eerst dat het Nederlandse jeugdbasketballteam een medaille verovert op een internationaal toernooi. Ook de UvA deed trouwens goede zaken in China. Studentes Elin van Erk en Maxime Kerstholt veroverden met de hockeydames eveneens een zilveren medaille.

HBO Banenbeurs

Op vrijdag 19 september vindt in de Heineken Music Hall voor de zevende keer een grote banenmarkt plaats voor werkzoekenden met hbo-niveau. Tussen 10.00 en 16.00 uur kunnen geïnteresseerde hbo'ers er terecht bij diverse bedrijven uit verschillende sectoren. Ook kun je een cv-check laten doen en een professionele profielfoto laten maken voor het cv of op LinkedIn. Toegang tot de banenbeurs is gratis na registratie via banenbeurs.nl.

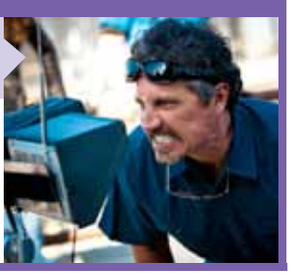
(advertentie)

agenda 11 - 17 september www.crea.uva.nl

vr 12 21:00 easylaughs
improvised comedy - € 4 / € 10

ma 15 20:00 new wars; syria
lecture - free / € 5

wo 17 20:00 weapons of war
documentaire - gratis / € 5

CREA

Scherp debat, theater, repetitiestudio of fotocursus. Als student kun je nergens in Amsterdam beter terecht dan bij CREA!

prikbord UvA

ideëen voor deze rubriek: redactie@folia.nl

FEB Vitaliteit

De faculteit organiseert in samenwerking met de Arbodienst AMC vanaf deze maand het vitaliteitsspreekuur, een voor alle medewerkers toegankelijk inloopspreekuur om inzicht te krijgen in de algemene gezondheidssituatie. Voor het vitaliteitsspreekuur vul je een Bravo-vragenlijst in (meer Bewegen, minder Roken, matig Alcoholgebruik, gezonde Voeding en voldoende Ontspanning). Daarnaast worden je biometrische waarden bepaald: bloeddruk, gewicht, BMI, buikomvang, glucose (optioneel) en cholesterol (optioneel). Verdere informatie via de faculteitsportal.

Alumni AUV-alumnusprijs

De Amsterdamse Universiteits-Vereniging reikt dit jaar voor het eerst een jaarlijkse alumnusprijs uit. De AUV-alumnusprijs is een aanmoedigingsprijs voor jong talent dat iets heeft bereikt op het maatschappelijke vlak en anderen weet te inspireren. De prijs bestaat uit een geldbedrag van 3000 euro, dat de winnaar in zijn project dient te investeren. Deelname staat open voor alumni geboren na 1 januari 1974. Iedere alumnus kan iemand voordragen en je kunt ook jezelf voordragen. Nomineren kan tot 15 september. Zie ook alumni.uva.nl

FNWI Nikhef

Hoogleraar Large Hadron Collider Physics Stan Bentvelsen wordt op 1 december directeur van het Nationaal instituut voor subatomaire fysica Nikhef, dat onderzoek doet op het gebied van (astro)deeltjesfysica. Bentvelsen volgt hoogleraar experimentele hogeenergiefysica Frank Linde op, met wie hij vorig jaar de jaarlijkse Physicaprijs van de Nederlandse Natuurkundige Vereniging ontving voor hun bijdragen aan de ontdekking van het higgsdeeltje met de Atlas-detector op Cern. Stan Bentvelsen blijft als hoogleraar verbonden aan de faculteit.

Bijzondere Collecties Fotografie

Een grote verzameling fotoboeken is in bezit gekomen van de afdeling Bijzondere Collecties. Het gaat om ruim vijfduizend vooral Nederlandse uitgaven uit de periode vanaf 1935 tot nu. De Amsterdamse verzamelaar Frans van der Molen bracht de collectie de afgelopen dertig jaar bijeen. Daarin werk van bekende fotografen als Cas Oorthuys, Ed van der Elsken, Erwin Olaf en Rineke Dijkstra. Van der Molen schonk het belangrijkste gedeelte van zijn verzameling aan de UvA, de rest werd aangekocht met steun van het Walter Frankvoort Fonds en het Amsterdams Universiteitsfonds.

Bijzondere Collecties Kerstmis

Het originele typoscript van Gerard Reves dichtbundel *Gezicht op Kerstmis* (1965) is in bezit gekomen van de afdeling Bijzondere Collecties. Het is de eerste dichtbundel van (toen nog) Gerard Kornelis van het Reve. De bundel ontstond in Huize Het Gras te Greonterp (Fr) en verscheen in een oplage van 49 exemplaren. Het typoscript is geschonken door emeritus hoogleraar Frits Boer, als onderdeel van het archief van het dispuut Baart, waarvan Reve beschermheer was. De schenking wordt deze week tentoongesteld bij de Bijzondere Collecties, Oude Turfmarkt 129.

FGw Geert Janssen

Deze maand verschijnt het nieuwe boek van hoogleraar vroegmoderne geschiedenis Geert Janssen. Het bij de Cambridge University Press verschenen boek *The Dutch Revolt and Catholic Exile in Reformation Europe* (240 pag.) vertelt de vergeten geschiedenis van katholieke vluchtelingen tijdens de Tachtigjarige Oorlog. In deze burgeroorlog besloten talloze Nederlanders trouw te blijven aan de koning van Spanje en de kerk van Rome. Die keuze dwong duizenden uiteindelijk te vluchten toen de rebellen van Willem van Oranje terrein wonnen.

Wetenschap Promovendi

Drie onderzoeksscholen waar de UvA bij betrokken is ontvangen van NWO elk 850.000 euro voor het opleiden van talentvolle studenten. Met dat geld kunnen de Graduate Schools elk vier promovendi rekruteren. De gelukkigen zijn het Netherlands Institute for Cultural Analysis (samen met andere universiteiten), het Yield-programma binnen het Research Institute of Child Development and Education (alleen UvA) en het Graduate Programme Latin American Studies (samen met andere universiteiten). In totaal gaat er negen miljoen naar elf onderzoeksscholen.

Wetenschap Afscheid

Universiteitshoogleraar logica en haar toepassingen in de taalkunde, filosofie, informatica en cognitiewetenschap Johan van Benthem gaat met emeritaat. Ter gelegenheid van zijn afscheid vindt er op 26 en 27 september een afscheidssymposium plaats. Op 26 september om 15 uur houdt hij zijn afscheidsrede in de Aula. Titel van de rede: *'Fanning the flames of reason'*. Na afloop van het officiële gedeelte is iedereen welkom op de receptie in de Tetterode Bibliotheek. Meer info en aanmelden voor de afscheidsrede via de agenda-portal van de UvA-site.

wasdom

Een idee is pas iets waard als je het uitvoert

Jelle Prins

Leeftijd 30 (geboren op 14 september 1984)
Beroep Internetondernemer, adviseur bij Uber en oprichter van Moop
Studie Informatiekunde (UvA)
Afgestudeerd 2010
Docent ‘Ard Huizing gaf “Management van immateriële waarde”. Dat was niet alleen een interessant vak, maar hij kon er ook geweldig over vertellen en besteedde veel tijd en voorbereiding aan zijn colleges. Toon Abcouwer was mijn scriptiebegeleider. Hij heeft me geholpen om mijn ervaring bij Uber om te zetten in een scriptie.’
Locatie ‘Roeterseiland is niet echt een inspirerende omgeving, maar ik vond het heerlijk dat het goed bereikbaar was. Af en toe moesten we naar het Science Park en dat was toen nog een halfuur lopen van het dichtstbijzijnde ov-punt.’
Café ‘Ik heb een hechte vriendengroep, al tien jaar lang spreken we elke dinsdagavond bij mij af. We kwamen ook wel in café’s, maar hadden geen stamkroeg.’
Afknapper ‘Ik kijk positief terug op mijn studententijd, maar heb op de middelbare school meer lol gehad dan aan de universiteit.’

Al tijdens zijn studie informatiekunde bedacht hij een app en richtte hij twee succesvolle bedrijven op: internetondernemer Jelle Prins. tekst Julie de Graaf / foto Bob Bronshoff

'Ik heb het altijd leuk gevonden om een spin in het web te zijn; een sleutelfiguur die de juiste mensen bij elkaar brengt en zorgt dat een proces goed verloopt. Toen ik mijn studiekeuze maakte, werd informatiekunde gepresenteerd als een studie waarbij je leert om specialisten aan te sturen en om met andere partijen te praten. Die rol zag ik wel zitten. Informatiekunde bleek een aardige voorbereiding op wat ik nu doe. We leerden om dingen gedaan te krijgen en veel vakken draaiden om het vinden van oplossingen. Die vaardigheden hebben mij heel erg geholpen om mijn eerste idee voor een mobiele app daadwerkelijk uit te voeren. Het proces van idee tot product had ik op de universiteit al een keer stap voor stap geoefend. Er zijn zoveel mensen die een idee hebben, maar een idee is niets waard als je het niet uitvoert. Als ze je dat op een studie kunnen bijbrengen, dan is dat fantastisch.

Op de middelbare school was ik al bezig met websites bouwen en programmeren. De dotcombubbel was in volle gang en ik had het gevoel dat ik net te laat geboren was en de boot had gemist. Toen ik studeerde en in 2007 de iPhone uitkwam, dacht ik: "Dit is het, dit is de volgende hit." Ik wist niet waar het naar toe zou gaan, maar wel dat ik nú moest instappen. Met vrienden maakte ik mijn eerste mobiele app: iNap, een gps-wekker die afging zodra je in de buurt van je bestemming kwam zodat je nooit meer een halte of station hoefde te missen. Dat was toen heel vernieuwend en we werden opgepikt door alle grote media, van CNN tot *Wired*. Niet lang daarna verhuisde ik voor mijn studie naar New York. Ik woonde er nog geen week toen ik een mail kreeg van Garrett Camp, de oprichter van StumbleUpon. Hij had een idee voor een app en vroeg of ik eens koffie met hem wilde drinken. Die app bleek Uber, een nieuwe manier van persoonsvervoer, en ik raakte betrokken bij de ontwikkeling. Dat jaar hebben we veel geëxperimenteerd, keuzes gemaakt en prototypes gebouwd om Uber te maken tot de app en het bedrijf dat het nu is. Daarna verhuisde ik terug naar Nederland, waar ik een eigen onderneming begon in het ontwikkelen van apps: Moop. Tussendoor moest ik ook nog even afstuderen. Inmiddels is Uber het snelstgroeiende bedrijf ter wereld en maakt Moop apps voor grote internationale partijen. Ik heb natuurlijk geluk gehad dat ik vijf jaar geleden benaderd ben door Garrett Camp, maar daarvoor had ik wel een succesvolle app gebouwd en ervoor gezorgd dat we veel media-aandacht kregen. In die zin denk ik dat je geluk kunt afdwingen; als je de dingen die op je pad komen oppakt en aanpakt, dan komt er wel iets uit.

Hoewel ik vaak in New York en San Francisco ben, woon ik nog steeds in Amsterdam en ben ik niet van plan om te verhuizen. Dit is de plek waar mijn familie en mijn vrienden wonen. Ik zie mijn ouders het liefst elke week, in plaats van vier keer per jaar. Bovendien kunnen we in Amsterdam ook hele mooie dingen maken. Er zit hier veel talent en dat is misschien nog wel makkelijker te vinden dan in San Francisco, waar je moet concurreren met Google en Facebook.'

stage

Naam Nicolas Porras Arroyo (21)
Studie Sociale geografie
Stage Gemeente Haarlem
Verdiensten € 350,-
Sterren ★★★★☆

'Ik liep stage op de afdeling sociale zaken en werkgelegenheid van de gemeente Haarlem. Mijn moeder kent daar een sociaal geograaf en via hem ben ik er terechtgekomen. Ik voerde daar vooral eigen onderzoek uit voor het nieuwe project Social Return On Investments. Daarmee worden mensen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt geholpen met het vinden van een baan. Deze mensen variëren van ouderen en gehandicapten tot onhandelbare jongeren. Het is de bedoeling dat bedrijven die werkzaamheden uitvoeren voor de gemeente, zoals bijvoorbeeld de glazenwasser, ten minste vijf procent investeren in sociale bedrijven met zulke mensen in dienst. Dit kan enerzijds door te schenken of anderzijds door deze mensen in te huren. Ik moest voor Haarlem in kaart brengen tot welke categorie bedrijven behoorden, om vervolgens de onderlinge samenwerking tussen de verschillende bedrijven te stimuleren in het kader van dit project. Dat viel niet altijd mee, maar ik heb er wel veel van geleerd. Achteraf gezien zou ik later niet bij de gemeente willen werken. Het beeld van het ambtenarenleven klopt wel een beetje. Het werktempo lag niet zo hoog. Ik zou liever bij een commercieel bedrijf werken, want de druk mag er wat mij betreft wel wat op. De begeleiding was daarentegen erg goed en mijn collega's waren heel aardig. Ik heb veel ruimte gekregen om eigen onderzoek te doen en met het oog op mijn studie is dat zeker een aanrader. Daarom krijgt deze stage van mij vier sterren.' Ramon Holle

overigens

Burgemeester Eberhard van der Laan onderzoekt hoe Amsterdam sober hulp kan bieden aan uitgeprocedeerde asielzoekers.

Het bieden van bed, bad en brood is wel het minste dat Amsterdam kan doen voor uitgeprocedeerde asielzoekers.

André Nollkaemper
Hoogleraar internationaal publieksrecht
'Oneens. Als de rechter, conform de door het parlement vastgestelde wetgeving, heeft geoordeeld dat mensen hier niet met gegronde redenen zijn en terug kunnen naar het land van herkomst, dan is het niet aan gemeentes om daar doorheen te fietsen met eigen beleid. Asielbeleid en de bijbehorende faciliteiten zijn een taak van de nationale overheid, net als buitenlands beleid. Het zou een totale chaos worden als iedere gemeente voor zich bepaalt of zij zich daar wel of niet achter schaart. Het klinkt hard, maar dat geldt ook voor de mensen in de vluchtgarage, over wie de hoogste rechterlijke macht heeft bepaald dat er geen reden is om hier te zijn en dat er geen gevaar voor vervolging is bij terugkeer. Dan moet de gemeente bijdragen aan het uitvoeren van dat oordeel, de opvang beëindigen en mensen naar een uitzetcentrum overbrengen. Natuurlijk kan het zijn dat terugkeer nog niet direct kan plaatsvinden, omdat de benodigde papieren ontbreken. Voor die mensen moet de centrale overheid goede voorzieningen treffen in plaats van karige opvang waar mensen overdag uit moeten.'

Rick Kwekkeboom
Lector community care
'Helemaal mee eens. Het feit dat mensen huis en haard achterlaten en hun leven wagen om de zware oversteek naar Europa te wagen, toont hoe slecht de situatie in het thuisland is. Er zit vast een enkele gelukszoeker tussen, maar over het algemeen is het bittere noodzaak. De mensen die van vluchtkerk naar vluchtflat naar vluchtgarage gaan, zijn uitgeprocedeerd; een rechter heeft bepaald dat ze hier niet mogen blijven. Maar als je hun verhalen hoort, blijkt dat ze niet terug kunnen, wegens onveiligheid of om bureaucratische redenen. Bed, bad en brood is geen duurzame oplossing, maar voor het moment beter dan niets. Ik vind dat wij als schatrijk land de verplichting hebben ons te bekommeren om mensen die het minder getroffen hebben. Idealiter door hulp te bieden aan landen waar het slecht gaat. Zeker omdat wij onze rijkdom deels hebben verworven ten koste van die landen. Natuurlijk begrijp ik dat het daarmee niet van de ene op de andere dag beter gaat, dus tot die tijd moeten we zorgen voor de mensen die hier zijn en de poorten van fort Europa niet dicht gooien.'

Louis Tavecchio
Emeritus lector en emeritus hoogleraar pedagogiek
'Eens, ik heb wel sympathie voor deze aanpak, en überhaupt voor het beleid van burgemeester Van der Laan. Ik vind dat hij een heldere eigen koers vaart en daar past deze humanitaire benadering in de opvang van asielzoekers ook in. Natuurlijk bestaat het risico dat uitgeprocedeerde asielzoekers zich minder inspannen voor terugkeer naar het land van herkomst als ze hier voorzien worden van voedsel, een bed en schoon water, maar dat is niet anders. Dat mensen hier tussen wal en schip vallen en door de stad zwerven is de schuld van inconsequent overheidsbeleid en ik vind dat je dat niet kunt maken. Als een rechter bepaalt dat iemand terug moet naar het land van herkomst, moet diegene na de uitspraak begeleid worden in de terugkeer en wat mij betreft is dat inclusief nazorg in het thuisland. Je kunt mensen niet terug de straat opsturen na de uitspraak van de rechter. Zeker niet in zo'n rijk en welvarend land. Als je mensen op die manier de meest elementaire voorzieningen onthoudt, dwing je ze te stelen of in het criminele circuit een inkomen te verwerven.' Marieke Buijs

wat doe je nu?

Docent

Naam Michiel Stapper
Leeftijd 26
Studie Bachelor sociale geografie, master planologie en master filosofie (alle aan de UvA).
Afgestudeerd op Hoe de wetenschapsfilosofie van Bruno Latour zichtbaar is in de Canadese stad Vancouver
Werkt sinds 1 augustus 2014 bij de UvA als junior-docent sociale geografie en planologie
Salaris Netto ongeveer 1500 euro per maand

'Toen ik in oktober 2013 afstudeerde wist ik al dat ik het liefst op een universiteit of een hogeschool wilde werken. Ik vond studeren erg leuk – vandaar mijn drie diploma's – en dacht dat doceren ook wel iets voor mij zou zijn. Mijn voorkeur ging direct uit naar sociale geografie of planologie, omdat ik dacht dat ik me daarin gemakkelijker staande kon houden dan in de taaie, zware stof waar een docent filosofie mee te maken krijgt.
Docentenposten zijn echter gewilde baantjes, vooral onder net-afgestudeerden. Ik heb in het halfjaar na mijn afstuderen zo'n tien à twaalf brieven verzonden, maar op al die vacatures reageerden steeds meer dan honderd mensen. Het is dan erg moeilijk om ertussen te komen en op gesprek te komen. Voordat ik op mijn huidige baan reageerde, ben ik twee keer op gesprek geweest, maar dat bleek beide keren vruchteloos.
In de acht maanden tussen mijn afstuderen en mijn huidige betrekking had ik wat bijbaantjes om mijn huur te kunnen betalen. Zo nam ik telefonisch enquêtes af voor het Bureau Onderzoek en Statistiek van de Gemeente Amsterdam en had ik allerlei tijdelijke klusjes bij de Universiteit en Hogeschool van Amsterdam. Een daarvan was ironisch genoeg het organiseren van een evenement over jeugdwerkloosheid voor de HvA. Daarbij kon ik putten uit eigen ervaringen en die van vers afgestudeerden in mijn omgeving. Ik ken niemand met een contract voor onbepaalde tijd en de meeste vrienden zijn na hun afstuderen begonnen met semi-betaalde stages. Daarnaast hebben ze vaak nog een bijbaantje, bijvoorbeeld in de horeca.
Ik mag me dus gelukkig prijzen dat ik in de lente deze vacature zag. De UvA vroeg daarin specifiek om voormalige studenten van de UvA-opleiding sociale geografie en planologie. Ik zag mijn kans schoon, maar desondanks waren er toch nog behoorlijk wat sollicitanten. Als het de UvA en mezelf bevalt zou ik graag langer blijven dan het jaar dat in mijn contract staat.' Henk Strikkers

cover
Bram Belloni

colofon

Weekblad voor de HvA en UvA *Folia Magazine* is in 2011 voortgekomen uit *Folia* (1948) en *Havana* (1996).
Redactieadres Prins Hendrikkade 189b, 1011 TD A'dam, telefoon 020-5253981, e-mail: redactie@folia.nl
Hoofdredacteur Jim Jansen
Chef redactie Mirna van Dijk
Art director Pascal Tieman
Redactie (print/web) Marieke Buijs, Mina Etemad, Yannick Fritschy, Ramon Holle, Wim de Jong, Henk Strikkers, Stephan Vegelien, Clara van de Wiel, Dirk Wolthekker
Aan dit nummer werkten mee Asis Aynan, Emma Curvers, Bram Belloni, Bob Bronshoff, Fred van Diem, Julie de Graaf, Jean-Pierre Jans, Marc Kolle, Reitse van Mourik, Danny Schwarz, Mats van Soolingen, Won Tuinema, Bas Uterwijk, Tjebbe Venema
Eindredactie / Correctie Mirna van Dijk, Cecile Elffers
Opmaak Pascal Tieman, Carl Zevenboom
Uitgever Stichting Folia Civitatis
Redactieraad Wouter Breebaart, Ilse Duijn, Linda Duits, Jurriaan Gorter, Jaap Kooijman, Sebas Veeke
Bestuur Esther Crabbendam, Damiaan Denys, Sarah van Ierlant, Geleyn Meijer, Freek Rebel, Alexander Rinnooy Kan (vz), Bert Westenbrink
Secretariaat Stephanie Gude (projectbegeleider)
Directeur Paul van de Water
Drukker Roularta Printing, Roeselare België
Advertenties Bureau van Vliet, Zandvoort, 023-5714745, zandvoort@bureauvanvliet.nl
Voor advertenties binnen UvA en HvA: paul@folia.nl

Folia Magazine probeert altijd de rechthebbenden van fotomateriaal te contacteren. Hebben wij u niet kunnen bereiken? Mail dan naar redactie@folia.nl.
De volgende *Folia* komt uit op 24 september.

Robbert Dijkgraaf Essayprijs

Doe mee!

Student, oud-student of medewerker van één van de instellingen voor hoger onderwijs in Amsterdam? Doe dan mee aan de Robbert Dijkgraaf Essayprijs.

***Het Parool, Folia Magazine* en *New Scientist* reiken voor de derde keer de Robbert Dijkgraaf Essayprijs uit. Hiervoor roepen ze Amsterdamse wetenschappers, studenten, alumni en New Scientist-abonnees op een essay te schrijven met als thema 'scepsis'.**

Het winnende essay verschijnt in *Folia Magazine, Het Parool* en *New Scientist.* Tevens ontvangt de winnaar een kunstwerk. Inzendingen van 600 tot 700 woorden kunnen vóór 1 november worden gemaild naar stephanie@folia.nl.

Folia Het PAROOL NewScientist

